

V teh dneh se vinogradniki veselijo sadu svojega celoletnega dela. Tako je tudi v občinskem vinogradu v Hrastovcu, kjer je vinska trta dobro obrodila.
Foto: ADR

Spet pred novimi izzivi!

V šoli in v vrtcu Markovci v novem šolskem letu 551 otrok

Drage učenke, dragi učenci, spoštovani starši, sodelavci in občani!

Začetek šolskega leta je vedno nekaj posebnega. Čas optimizma, novega začetka, pa hkrati čas dvomov in gore vprašanj, letos predvsem zaradi vseh prilagoditev, ki jih moramo zaradi virusa v šoli in v vrtcu izvajati. Trudili se bomo, da bosta šola in vrtec prostor, kjer so spoštovane pravice otrok, kakor tudi pravice vseh zaposlenih in kjer se eni in drugi zavedajo svojih dolžnosti. S skupnimi močmi, s skupnim znanjem, strpnostjo, s prijaznostjo in dobro voljo bomo zmogli izzive, ki nas čakajo.

Vsi si želimo, da bi se šolsko leto začelo in končalo v šolah in v vrtcih. Potekalo bo z določenimi omejitvami po B-modelu, ki omogoča izvajanje obveznega in razširjenega programa.

Novo šolsko leto začenjamo s 551 otroki, in sicer s 383 učenci v šoli in 168 otroki v vrtcu. V šolo smo letos vpisali 54 prvošolcev, vrtec pa na novo obiskuje 30 otrok. Šolarji so razdeljeni v 18 oddelkov, ob tem pa še delujejo štirje oddelki podaljšanega bivanja in dva oddelka jutranjega varstva. V vrtcu so otroci razdeljeni v 9 oddelkov. Veseli smo takšnega števila otrok, saj je to odlična popotnica za razvoj na-

šega kraja. Vrtec in šola vzgajata in izobražujeta otroke, ki bodo kot odrasli ljudje pomemben člen razvoja in napredka Občine Markovci.

Namen celostnega zagotavljanja kakovosti je stalna skrb za dobro šolo in vrtec. In prav to bo naša temeljna prednostna naloga v tem šolskem letu. Našim otrokom, učencem in učenkam želimo nuditi čim bolj kakovostno podlago, ki jim bo popotnica v nadaljnjem življenju.

Skupaj nam bo prav gotovo uspelo.

Ravnatelj: mag. Ivan Štrafela

Beseda urednice

Spoštovane bralke in bralci našega časopisa

Koliko berete? Kako pogosto sežete med knjižne police in se predate knjižnim svetovom? "Branje je znižana vozovnica za kamorkoli," je zapisal Mary Schlich. In res - bralna kultura je tista, ki jo moramo negovati. Žal v zadnjih letih po bralnih navadah zaostajamo za evropskimi državami, če pa že beremo, pa večkrat raje izberemo angleško kot slovensko literaturo. Zato, cenimo naš slovenski knjižni jezik in berimo karkoli: bodisi kratke zgodbe, povesti, drame, časopise, revije, stripe ... Karkoli, le da beremo! Ne predstavljamo si namreč, kaj nam branje prinaša: bogati besedni zaklad, zmanjšuje stres, nadgrajuje splošno znanje, spodbuja empatijo, izboljšuje sposobnost pisanja .. Citat, ki nikoli ne zastara in ki ga je vredno upoštevati: "Če želite, da bi bili otroci pametni, jim berite pravljice. Če želite, da bi bili še bolj pametni, jim berite še več pravljic." (Albert Einstein)

Začnete lahko že tukaj in zdaj - z branjem nove številke Lista iz Markovcev. Jesensko obarvana prinaša raznolike vsebine dogajanja in poročanja naših občanov. Pišemo o vrvežu v osnovni šoli in vrtcu, poročamo o aktualnih informacijah iz občinske stavbe, predstavljamo naše podjetnike, svoje aktivnosti pa predstavljajo društva in organizacije. Prilagamo še nagradno križanko. Več kot dovolj izzivov za branje torej. Pa udobno se namestite :)

Alenka Domanjko Rožanc,
urednica

AKCIJA ZBIRANJA STAREGA PAPIRJA

Spoštovani občani in občanke! Učenci 9. razredov OŠ Markovci smo že med poletnimi počitnicami začeli z akcijo ZBIRANJA STAREGA PAPIRJA za organizacijo naše vavete in drugih aktivnosti v zadnjem letu našega šolanja na osnovni šoli. S to akcijo bomo nadaljevali do konca šolskega leta (1x mesečno).

Prosimo vas, da doma zbirate in hranite star papir. Učenci bomo ob spodaj naštetih terminih obiskali Vaše domove in ta papir odpeljali:

**SOBOTA ali NEDELJA,
16./17. OKTOBER 2021**

**SOBOTA ali NEDELJA,
13./14. NOVEMBER 2021**

OBVESTILO O KASNEJŠIH TERMINIH ZBIRALNE AKCIJE BOMO OBJAVILI NAKNADNO.

Če Vas v katerem od teh terminov ne bo doma, Vas prosimo, da papir nastavite pred vhodna vrata. Pride mo načeloma do vsakega doma. Termin se na naslednji vikend prestavi samo v primeru dežja. Že vnaprej hvala za Vašo pomoč.

Učenci in učenke 9.A in 9.B razreda

Županov nagovor

Drage občanke, spoštovani občani,

v prejšnji številki sem vam zaželel prijetne in ne prevroče počitnice. Upam, da ste imeli prijetne, o vročini pa že vemo, da

nam ni prizanašala, ne doma, ne kje ob rekah, morjih, tudi v hribih ne.

Vročje pa je bilo tudi na naši občini, saj smo vlagali vse napore, da pridobimo vse, kar je potrebno za začetek gradnje Doma starejših občanov Markovci. Po vseh prijetljajih pri sprejemanju OPPN (Občinski podrobni prostorski načrt) smo lani novembra končno pridobili gradbeno dovoljenje, nato pa nas je tik pred letošnjimi počitnicami DSO Ptuj obvestil, da ne bodo mogli izvajati dejavnosti v našem domu in smo se odpravili na MDDSZ (Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti), da jih povprašamo glede razpisa in da skupaj poiščemo rešitev. Tam sem bil skupaj z ekipo kar trikrat na to temo. Skupaj smo ugotovili, da je najboljša za nas, da ustanovimo javni zavod, ki bo peljal vse postopke za pridobitev koncesije (število postelj in dovoljenje za izvajanje dejavnosti) in kasneje tudi gradnjo ter iskanje kadrov, ki bodo ustrezni za izvajanje dejavnosti. S tem sem obvestil občinski svet, ki je sprejel odločitev, da ne ustanovimo lastnega za-

voda, nad katerim bi imeli popoln nadzor, ampak poiščemo zunanjega investitorja in to nekaj več kot mesec dni pred rokom za prijavo na razpis ministrstva (1. 10. 2021). Zanimivo je tudi to, da smo pred dvema, tremi leti že imeli zainteresiranega investitorja, pa mu je isti Občinski svet nasprotoval in želel gradnjo v lastni režiji. Sedaj, ko nam je celo stroka svetovala, da naj ustanovimo lasten zavod, pa želijo tisto, čemur so pred leti nasprotovali. Zavira nas tudi sklep OS, da bomo sami gradili DSO Markovci le v primeru, če pridobimo 50 % nepovratnih sredstev, čeprav smo sposobni zgraditi dom sami, le z nekaj letnim manjšim kreditom. Zavedati se moramo, da si bo privatni investitor preko cene za oskrbo v domu povrnil investicijo, hotel pa bo še nekaj odstotkov zaslužiti. Vsega tega si Občina Markovci kot investitor ne bi vračala, tako kot si ne vrača investicij v večnamenske, kulturne in druge dvorane, gasilske domove, igrišča, šolo, vrtec itn. in jih mora vzdrževati ter ima z njimi strošek.

Ne razumem odločitve OS (govorimo

le o 6 od 11 svetnikov), saj s tem ovira delo občinske uprave in župana ter odmika začetek gradnje v prihodnost, ali pa jo lahko celo onemogoči (mogoče je to njihov cilj?), saj se lahko zgodi, da bo naslednji razpis za koncesijo in število postelj šele čez nekaj let. S tem tudi ovira razvoj naše občine in zmanjšuje možnost, da naše občanke in občani preživijo jesen svojega življenja v bližini svojega doma, če bodo morali v dom (skoraj zagotovo bo čez kakšno desetletje, dve, tri ali več moral v dom tudi kateri od njih).

Naša prizadevanja in naporji razvoja naše občine v smeri napredne in v prihodnost zazrte lokalne skupnosti se velikokrat končajo z glasovanjem na OS, ki poskrbi, da se stvari zapletejo in nerazumno podaljšajo, čeprav bi moralo biti ravno nasprotno.

Toplo jesen, polno sladkih grozdnih jagod vam želim,

Milan Gabrovec, prof.
vaš župan

AKTUALNI JAVNI RAZPISI OBČINE MARKOVCI

OBČINA MARKOVCI
Markovci 43, 2281 Markovci

JAVNI POZIV ZAINTERESIRANIM INVESTITORJEM ZA GRADNJO DSO MARKOVCI IN PRIDOBITEV KONCESIJE ZA OPRAVLJANJE INSTITUCIONALNEGA VARSTVA V DOMOVIH ZA STAREJŠE

Občina Markovci je lastnica zemljišča v osrednjem območju centralnih dejavnosti v naselju Markovci, oznaka enote urejanja prostora (EUP) MA11 Markovci – območje južno od šole in sicer nepremičnin parc. št. 506/1, parc. št. 506/5 in parc. št. 507/1, vse k.o. (417) Markovci, ki je namenjeno gradnji Doma starejših občanov Markovci (v nadaljevanju: DSO Markovci). Za naveden projekt je Občina Markovci že pridobila gradbeno dovoljenje in sicer konec preteklega leta, trenutno je v postopku izbire izvajalca za izdelavo projektne dokumentacije – izvedbenega projekta (PZI) za DSO Markovci.

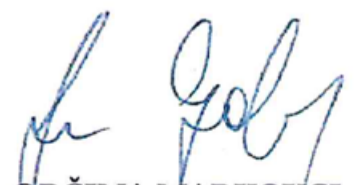
Na podlagi odločitve Občinskega sveta Občine Markovci z dne 16. 8. 2021 (10. dopisna seja) Občina Markovci poziva vse zainteresirane oz. potencialne investitorje, da podajo neobvezujočo vlogo, s katero izrazijo morebiten interes za gradnjo DSO Markovci in hkrati za prijavo na objavljen razpis Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti za pridobitev koncesije za opravljanje institucionalnega varstva v domovih za starejše, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS št. 100/21, z dne 24. 6. 2021.

Za informacije se obrnite na župana, tel. št. 041 378 965.

Zainteresirane oz. potencialne investitorje vabimo k uresničitvi zastavljenega cilja za boljši in prijaznejši jutri naših starejših občanov.

Datum: 17. 8. 2021

OBČINA MARKOVCI
Milan GABROVEC, prof.
župan

Objavljamo osnovne informacije trenutno aktualnih javnih razpisov Občine Markovci. Besedila razpisov, priloge in celotno dokumentacijo najdete na spletni strani Občine Markovci:

www.markovci.si.

JAVNI RAZPIS ZA DODELJEVANJE POMOČI ZA POSPEŠEVANJE RAZVOJA MALEGA GOSPODARSTVA V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2021

Predmet javnega razpisa je dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za uresničevanje ciljev občine na področju razvoja malega gospodarstva, ki se dodeljujejo po pravilih o dodeljevanju pomoči de minimis, in sicer za naslednja ukrepa:

- sofinanciranje materialnih investicij in
 - sofinanciranje samozaposlovanja in odpiranja novih delovnih mest.
- Sredstva so zagotovljena v proračunu Občine Markovci za leto 2021

v višini 70.000,00 EUR, na proračunski postavki 1402101 Državne – občinske pomoči v gospodarstvu. Od skupnega zneska je 10.000,00 EUR namenjenih izključno ureditvi prostorov za namen prenočevanja. V kolikor za naveden namen ne bo prispela nobena prijava, se sredstva, namenjena ureditvi prostorov za namen prenočevanja, sorazmerno razdelijo med ostale prijavitelje. Posamezni upravičenec ne more prejeti več kot 10.000,00 EUR po tem razpisu, razen v primeru sofinanciranja ureditve prostorov za namen prenočevanja. Več v besedilu razpisa.

Rok: 30. september 2021

JAVNO NAROČILO GRADNJA REGIONALNIH KOLESARSKIH POVEZAV ZA ZAGOTAVLJANJE TRAJNOSTNE MOBILNOSTI V SPODNJEM PODRAVJU ODSEK 3: PTUJ-MARKOVCI-GORIŠNICA

Občina Markovci je dne 12. 8. 2021 poslala v objavo javno naročilo

gradnje po odprtem postopku in sicer **Gradnja regionalnih kolesarskih povezav za zagotavljanje trajnostne mobilnosti v Spodnjem Podravju Odsek 3: Ptuj – Markovci – Gorišnica**. Naložbo sofinancirata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija«. Operacija se izvaja v okviru operativnega programa za izvajanje Evropske kohezijske politike v programskem obdobju 2014-2020, Prednostne naložbe 4.4 Spodbujanje nizkoogljičnih strategij za vse vrste območij, zlasti za urbana območja, vključno s spodbujanjem trajnostne multimodalne urbane mobilnosti in ustreznimi omilitvenimi prilagoditvenimi ukrepi.

Dne 13. 9. 2021 je Občina Markovci poslala v objavo popravek in sicer zaradi korekcije popisa del, zaradi česar je podaljšala rok oddaje ponudbe na 28. 9. 2021 do 10. ure.

JAVNI RAZPIS O DODELJEVANJU POMOČI ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA IN PODEŽELJA V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2021

Predmet javnega razpisa je dodelitev nepovratnih denarnih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja na območju občine Markovci v skladu s Pravilnikom za nas-

lednje ukrepe:

- UKREP A: Naložbe na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo
- UKREP B: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij
- UKREP C: Pomoč za zagotavljanje tehnične podpore na področju predelave in trženja ter nekmetijskih dejavnosti na podeželju,
- UKREP Č: Naložbe za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetijah.

Sredstva so zagotovljena v proračunu Občine Markovci za leto 2021 na proračunski postavki 1102201 Državne – občinske pomoči v kmetijstvu v skupni višini 30.000,00 EUR. Višina sredstev, ki jih bo pridobil posamezni upravičenec, je sorazmerna in odvisna od skupne višine zahtevkov prosilcev, ki bodo izpolnjevali pogoje tega razpisa. Več v besedilu razpisa.

Rok: 29. oktober 2021

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE SMUČARSKEGA TEČAJA V LETU 2021

Razpisna dokumentacija je v celoti objavljena na spletni strani Občine Markovci.

Rok za oddajo: 26. november 2021

KOMUNALNO PODJETJE PTUJ D.D.
Puhova ulica 10, SI - 2250 Ptuj, Slovenija
Telefon: 02 787 51 11
Telefax: 02 771 36 01
ID: SI65735676
Matična številka: 5321387000
TRR NKBM: 04202-0000289870

2020
Prijazno podjetje
KOMUNALNO PODJETJE PTUJ D.D.
Matična št.: 5321387000
Brezplačno dan, 19.9.2020
www.komunala-ptuj.si

Ptuj, 15. 7. 2021

OBVESTILO O SPREMENJENEM DELOVNEM ČASU ZBIRNIH CENTROV

Kot koncesionar za izvajanje gospodarske javne službe ravnanje s komunalnimi odpadki na območju občin Hajdina, Markovci, Gorišnica in Juršinci vas obveščamo, da smo z dnem 19. 7. 2021 primorani spremeniti obratovalne čase zbirnih centrov Markovci in Gorišnica.

Zbirni center Hajdina ostaja odprt nespremenjeno po do sedaj veljavnem urniku.

Prav tako je od dne 19. 7. 2021 onemogočena brezplačna oddaja odpadkov na zbirnem centru CERO Gajke Ptuj. Oddaja je mogoča samo proti plačilu na mestu samem.

Brezplačna oddaja odpadkov je za vse uporabnike zgoraj navedenih občin možna na zbirnem centru Hajdina, vendar do predpisane količine 500 kg. V kolikor se količina preseže se stranko preusmeri v CERO Gajke Ptuj.

DELOVNI ČASI ZBIRNIH CENTROV:

	ZC HAJDINA	ZC MARKOVCI	ZC GORIŠNICA
PONEDELJEK	10.00-18.00	9.00-17.00	ZAPRTO
TOREK	8.00-11.00	12.00-16.00	ZAPRTO
SREDA	10.00-18.00	ZAPRTO	9.00-17.00
ČETRTEK	12.00-16.00	8.00-11.00	ZAPRTO
PETEK	10.00-18.00	ZAPRTO	9.00-17.00
SOBOTA	PO URNIKU 8.00-12.00	VSAKA ZADNJA 8.00-12.00	VSAKA ZADNJA 8.00-12.00

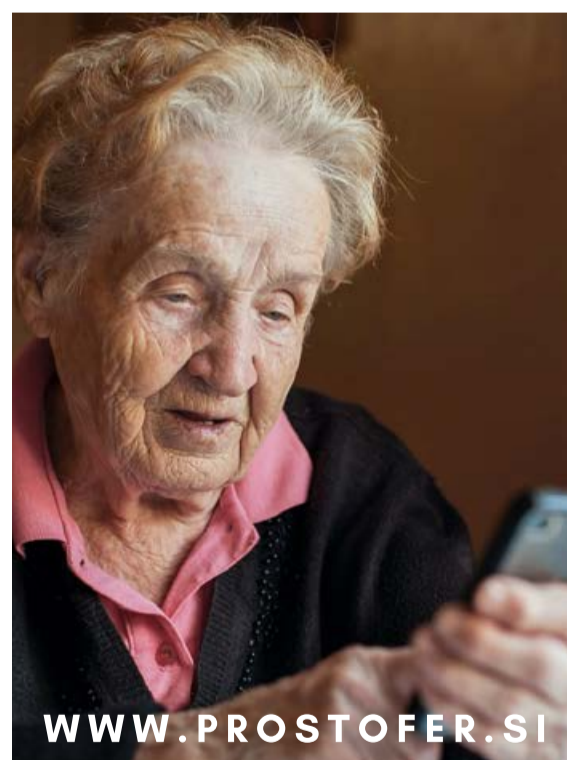
Lepo pozdravljeni,

KOMUNALNO PODJETJE
PTUJ, d.d.
Puhova ulica 10

T: 02 78 751 11, F: 02 771 36 01 • ID: SI65735676 • Matična št.: 5321387000 • TRR NKBM: 04202-0000289870

Komunalno podjetje Ptuj d.d., Puhova ul. 10 Ptuj, vpisano pri Okrožnem sodišču v Ptuj, št. reg. Vpisa 1/01412-00, osnovni kapital družbe 2.006.417,96 EUR

PROSTOFER S ♥ NA POTI

BREZPLAČNI PREVOZI ZA STAREJŠE

so namenjeni vsem, ki ne vozite sami, nimate sorodnikov in imate nizke mesečne dohodke ter slabe povezave z javnim prevozom. Naši prostovoljni vozniki vas odpeljejo po nujnih opravkih: do zdravnika, banke, pošte, lekarne, trgovine ...

WWW.PROSTOFER.SI

TRI DNI PRED PREVOZOM POKLIČITE NA
BREZPLAČNO ŠTEVILKO

080 10 10

O AKTUALNIH INVESTICIJAH

PROJEKTI, SOFINANCIRANI S STRANI LAS-A:

Nova pridobitev ob PZA Zabovci

Ob postajališču za avtodome Zabovci je v mesecu avgustu postavljena nova mobilna sanitarna enota za potrebe uporabnikov postajališča.

Projekt je sofinanciran v sklopu programa LAS. Sredstva za sofinanciranje je preko LAS-a dodelilo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj. Pogodbo o dobavi mobilne enote je občina podpisala s podjetjem HOSEKRA d.o.o. v višini 28.682,20 EUR.

Kolesarska steza Stojnci (odsek od Križ - Gmajna), kolesarska steza Zabovci (odsek Prednica)

Poročali smo že o nameravani gradnji kolesarske steze v naselju Stojnci v odseku križišča glavne ceste R1-228 (pri Križu) do vaške Gmajne (Kvarova kapela) in gradnji kolesarske steze v Zabovcih (odsek Prednica). Lastnike zemljišč ob omenjeni občinski cesti bomo v tem mesecu pozvali k predstavitvi projekta izgradnje teh dveh odsekov kolesarske steze in k podpisu soglasja za odmero zemljišča oz. odkupu zemljišča.

Kolesarska steza ob državni cesti R1-228, odsek Stojnci – Borl

V novembrski številki Lista iz Markovcev v letu 2020 smo se razpisali o predvideni gradnji kolesarske steze, ki bo potekala ob regionalni cesti R1-228. Kolesarska steza bo potekala v odseku: konec naselja Stojnci do križišča ceste za naselje Muretinci (Občina Gorišnica). Naziv projekta je »Ureditev enostranske dvosmerne kolesarske steze ob državni cesti R1-228/1291 Spuhlja – Zavrč od km 7+162 do 8+152«.

Lastnike zemljišč v omenjenem odseku ceste obveščamo, da lahko te dni pričakujejo prejem kupoprodajne pogodbe, s katero si investitor želi pridobiti zem-

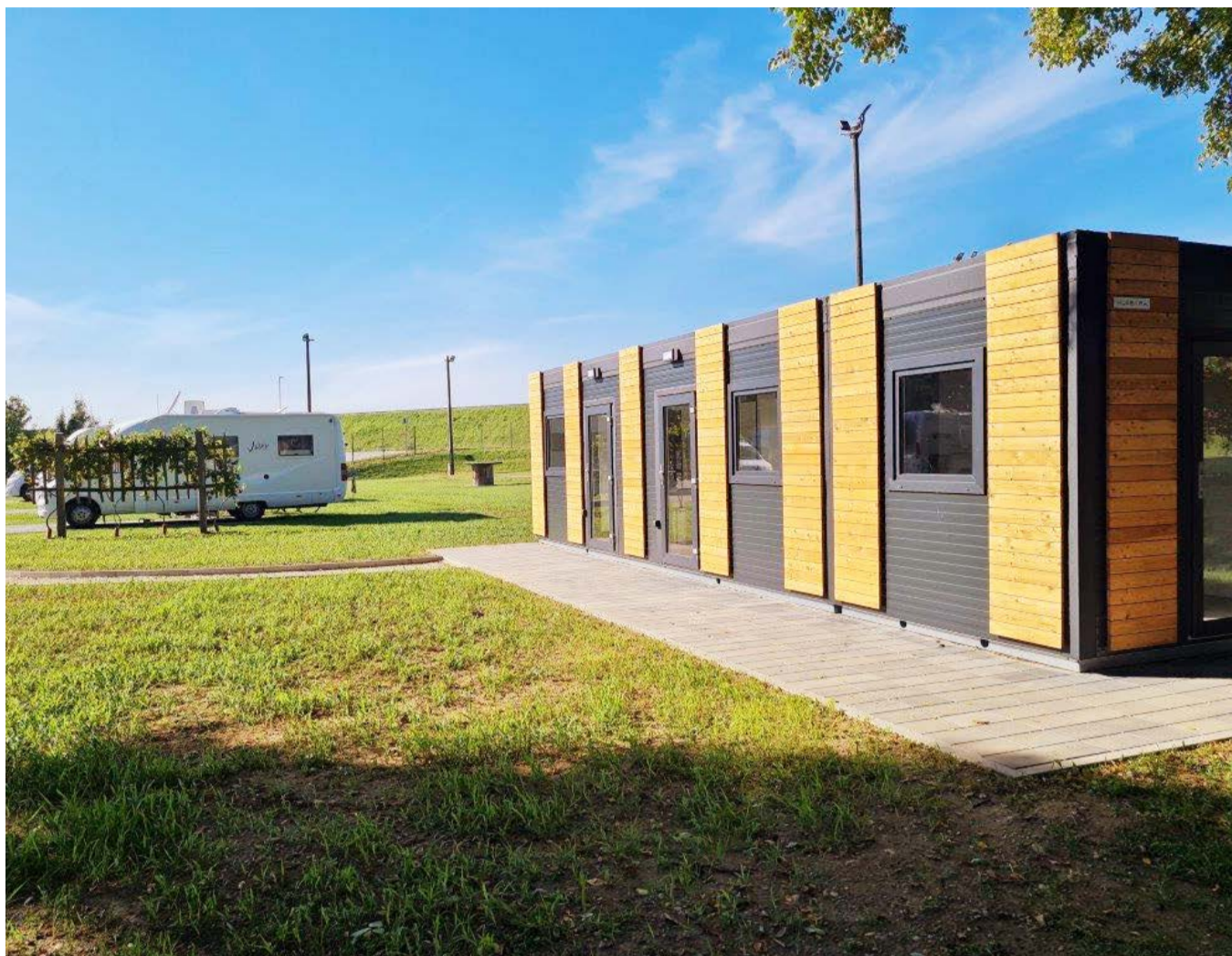

Foto: BZ

ljišča za nameravano gradnjo kolesarske steze. Pogodbe bodo posredovane s strani pooblaščenca Ministrstva za infrastrukturo.

Lastnike teh zemljišč pozivamo, da pristopijo k podpisu pogodb in s tem omogočijo izgradnjo kolesarske steze v omenjenem odseku regionalne ceste R1-228, posledično pa zagotovijo varnost najšibkejšim udeležencem v prometu.

POZIV LASTNIKOM KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Lastnike kmetijskih zemljišč na komasiranem območju Markovci – jug (južno od distribucijskega kanala HE Formin (k.o. Bukovci in k.o. Stojnci) ponovno vabimo k podpisu neobvezujoče pristopne izjave za izvedbo namakalnega sistema na komasiranem območju Markovci – jug. V kolikor bo zadostno število zainteresiranih, bo Občina Markovci pristopila k izvedbi projekta uvedbe namakalnega sistema na tem območju.

Izjavo o nameri uvedbe namakalnega sistema lahko podpišete na sedežu Občine Markovci v rednem delovnem času obratovanja Občinske uprave ali potrjeno izjavo posredujete na e-naslov: tajninstvo@markovci.si.

Obrazec izjave je objavljen na spletni strani Občine Markovci.

B. Z., občinska uprava

Sanacija naklonskih površin asfaltne obloge Ptujškega jezera

Na območju Ptujškega jezera, ki predstavlja akumulacijski bazen za hidroelektrarno Formin bomo tudi letos (kot zadnji dve jeseni) izvajali sanacijo naklonskih površin asfaltne obloge. Nadaljujemo z obnovo nekaterih poškodovanih delov obloge, kar je posledica več kot štiridesetletnega izrazitega delovanja vetrov, ki pospešujejo poškodovanost oblog. Letos se bodo obnavljale obloge na desni (šturmovski) strani Ptujškega jezera med profili P190 in P197 v dolžini približno sto dvajset metrov.

Izvedba omenjenega postopka zahteva znižanje vodostaja jezera v času izvedbe del za približno dva metra. V skladu z zahtevami pristojnih organov bo praznjenje potekalo do deset centimetrov na uro, torej skupaj približno dvajset ur. Takoj po zaključeni sanaciji bomo začeli s ponovnim polnjenjem Ptujškega jezera do običajne višine.

Znižan vodostaj bomo izkoristil tudi za pregled dovodnega kanala hidroelektrarne Formin za potrebe prenove le-te. Začetek prenove elektrarne je predviden po zaključku prenove pretočnih polj jezera Markovci.

Dela so načrtovana za konec tega meseca oziroma v začetku oktobra.

Majna Šilih, vodja Službe za komuniciranje DEM

Avtor: Marko Kunčnik

Ker smeh ni greh: Jesenski kros

Namakanje v občini Markovci

Ko nastopi suša, se zavemo, kako izjemno pomembna je voda, bolje pa tudi razumemo pomen pregovora »brez vode ni življenja«, še posebej v kmetijstvu, ki je zelo odvisno od vremena. Voda je poleg tal in vremenskih razmer ključna naravna danost, ki omogoča življenje večini organizmov. V zgodovini človeške civilizacije je prav namakanje omogočilo nastanek in razvoj prvih naselbin, saj so nastale na področjih, kjer je bilo omogočeno namakanje, s katerim so zagotovili dovolj hrane za prebivalstvo prvih mest ter njihov nadaljnji razvoj.

Slovenija je država, ki ima zelo pestro talno odejo, prav tako pa ima tudi raznoliko vremensko dogajanje. Količina padavin se zmanjšuje od zahoda proti vzhodu. Padavin je skupno sicer dovolj, a jih praviloma primanjkuje v pomladnih in poletnih mesecih, ko rastline potrebujejo največ vode za svojo rast in razvoj. Zadnje desetletje zaznamujejo zime brez snega in suše, ki povzročajo škodo na kmetijskih pridelkih.

Zaradi navedenega je nujno razmišljati o uvedbi namakanja, s čimer zmanjšujemo tveganja za sušo, obenem pa zagotavljamo redne in kakovostne pridelke na naših njivah in vrtovih.

POMEN NAMAKANJA

Voda je za kmetijstvo kot zdravje za človeka. Če je vode dovolj, je vse, kar počnemo v kmetijski pridelavi (agrotehnični ukrepi, uporaba mineralnih gnojil, varstvo rastlin itd.), pomembno za kakovosten in visok pridelek. Če vode primanjkuje, postane vse nepomembno, važno je samo, da rastline čimprej dobijo vodo, da ne propadejo.

Namakalni sistem mora biti seveda pripravljen, preden nastopi suša, saj je takrat običajno že prepozno.

Namakanje je najvišja stopnja kmetijske pridelave. Po trditvah mednarodne organizacije za hrano in kmetijstvo (FAO) se največji potencial za povečanje kmetijske proizvodnje skriva v genetskem potencialu rastlin in namakanju v kmetijstvu.

Namakanje je tudi ena od prioritarnih vsebin kmetijske politike in je tako izdatno podprto s sredstvi EU in RS.

Tabela: Izračun vpliva namakanja na povečanje pridelkov in doseganje pokritja ob povprečnem strošku namakanja 170 EUR/ha/leto (izračun Kmetijske svetovalne službe KGZS Zavoda Ptuj)

Kultura	POVPR. PRIDELKI kg/ha	PRIDELKI Z NAMAKANJEM kg/ha	RAZLIKA kg/ha	CENA cent/kg	DODATNI PRIHODEK	STROŠEK NAMAKANJA Spremenljivi	Prispevek za kritje stalnih stroškov EUR
pšenica	5.000	7.000	2.000	17	340	170	170
koruza zrno	7.000	11.000	4.000	16	640	170	470
koruza sil.	32.000	45.000	13.000	3,7	481	170	311
krompir	30.000	45.000	15.000	13	1.950	170	1.780
oljne buče	650	1.200	550	3,2	1.760	170	1.590

EKONOMIKA NAMAKANJA

Z namakanjem kot najvišjo stopnjo kmetijske pridelave vzdržujemo optimalen vodni režim v tleh. Ekonomičnost (gospodarnost) namakanja določa razmerje med stroški namakanja in koristmi, ki pomenijo višji in kakovostnejši pridelek. Pri vseh kulturah je ekonomski učinek izrazito pozitiven. V tabeli so prikazani podatki povečanega pridelka in ekonomski učinki pri različnih kulturah, ki jih dosežemo z namakanjem na hektar posamezne kulture.

Namakanje omogoča višje in stabilnejše pridelke ter tudi pridelke višje kakovosti.

STANJE NA PODROČJU NAMAKANJA

V Sloveniji se namaka le malo kmetijskih zemljišč, četudi so naravni potenciali za namakanje relativno dobri. Po podatkih Statističnega urada R Slovenije je bilo pri nas namakalo okrog 4.000 ha kmetijskih zemljišč, od tega približno dve tretjini v Podravju, potencial pa je še mnogo večji.

Glede na razpoložljivost vodnega vira in razporeditev kmetijskih zemljišč bi bilo možno na območju od Maribora do hrvaške meje namakati celo do 20.000 ha kmetijskih zemljišč.

V naših podnebnih razmerah je tržna pridelava zelenjave brez namakanja nemogoča, medtem ko je ekonomski učinek namakanja prav pri zelenjave največji. Zato je za zagotavljanje večje prehranske varnosti države, upoštevajoč tudi podnebne spremembe, potrebno povečati pridelavo vrtnin, saj je

tu prehranska samooskrba najnižja. V našem kmetijskem prostoru se vse bolj uveljavlja tudi namakanje poljščin (koruze, krompirja, sladkorne pese, hmelja in drugih kultur), saj redne vsakoletne suše odnesejo dobršen del pridelka, ki nima možnosti za namakanje. Namakanje v rastlinjakih je seveda nujen ukrep, saj tam ni možnosti za naravne padavine.

MOŽNOSTI ZA UVEDBO NAMAKALNEGA SISTEMA MARKOVCI

Uvedbo namakanja v Sloveniji zaznamujejo naravne danosti kmetijske pokrajine, lastniška in posestna struktura, struktura naših kmetij, druge zemljiške operacije kot predhodni ukrepi za uvedbo namakanja in izdatnost ter dostopnost virov vode za namakanje.

Zaradi bližine reke Drave, ki ima snežno-dežni režim in tudi v sušnih razmerah dovolj vode za namakanje, je v občini Markovci smiselno načrtovanje lokalnega namakalnega sistema, ki bi pomenil stabilno pridelavo lokalne domače hrane in tudi razvojno priložnost za kmetijstvo v občini.

Občina Markovci namerava pristopiti k uvedbi lokalnega namakalnega sistema, ki bi uporabljal kanal reke Drave kot vodni vir za namakanje. Poleg pripravljenosti občine za izgradnjo pa mora sodelovati tudi čim več zainteresiranih kmetovalcev s trdno zavezo, da bodo pristopili s svojimi zemljišči k območju lokalnega namakalnega sistema, uporabljali v prihodnosti vodo za namakanje ter tudi plačevali stroške namakanja.

V prvi fazi je potrebno vključevanje čim več površin kmetijskih zemljišč v namakalno območje, zato je občina na predvidenem območju pozvala lastnike kmetijskih zemljišč k podajanju svojega soglasja za uvedbo namakalnega sistema Markovci.

Aktivno in široko sodelovanje vseh vpletenih (kmetovalcev, lokalne skupnosti, kmetijsko svetovalne službe, ministrstev in projektantov) pomeni tudi več možnosti za uspešno realizacijo izgradnje lokalnega namakalnega sistema Markovci.

Pogost pojav suš, ki so posledica podnebnih sprememb, močno vpliva na kmetijstvo, katerega temeljna naloga je zagotavljanje zadostne preskrbe prebivalstva z lokalno pridelano domačo hrano, zato je najboljša možnost izvedba namakalnega sistema.

V okviru ukrepov kmetijske politike je tudi možnost financiranja lokalnega namakalnega sistema Markovci z izgradnjo črpališča, kjer je povrnitev stroškov postavitve sistema do 100 %, kar pomeni, da EU in RS povrneta stroške izgradnje namakalnega sistema praktično v celoti.

Zaradi vsakoletnih sušnih obdobj in pomanjkanja vode v tleh ter glede na razpoložljivost vodnega vira in razporeditve kmetijskih zemljišč predstavlja izgradnja namakalnega sistema Markovci pomembno priložnost za razvoj kmetijstva v občini.

Marko ČERNE, univ.dipl.inž.agr.
KGZS Zavod Ptuj
svetovalec specialist za namakanje
Foto: M. Černe

Energetski kanal reke Drave je idealen vodni vir za namakanje

Kaplično namakanje pod folijo

Namakanje ptujskega lüka z dežnim topom in rolomatom

Beseda svetnikov: o gradnji doma starejših občanov

Projekt doma upokojencev v središču naše občine traja že kar nekaj časa. Zemljišče je kupljeno, gradbeno dovoljenje je zagotovljeno, konec maja pa je bilo objavljeno tudi javno naročilo za izdelavo projektne dokumentacije. Jasno je, da Dom upokojencev Ptuj ne bo izvajal institucionalnega varstva starejših (kar je sicer v pismu o nameri bilo okvirno dogovorjeno).

Glede na znane zaplete pri morebitni gradnji doma upokojencev velja poudariti in naglasiti dejstva, zaradi katerih je do teh zapletov prišlo in posledično do porabe znatnega dela javnih sredstev:

– Izgradnja doma v Markovcih je predvolilna obljuba župana Milana Gabrovca in je bila med občani tudi sprejeta. Ta ideja in obljuba ni temeljila na potrebnih analizah glede potrebe števila postelj v regiji, niti ni imela v mislih koncesije, ki so za tozadavne storitve potrebne. Na to smo nekateri svetniki opozarjali že od začetka, zaradi česar smo bili pogosto blateni. Da bi zadeva izgledala resneje, je župan Milan Gabrovec izbral podjetnika Marijana Frasa iz Ljubljane in sta podpisala pismo o nameri izgradnje doma. Ob vsem tem niso razmišljali o finančni konstrukciji, še manj pa o možnosti pridobitve državne koncesije. Svetniki nismo bili nikoli uradno seznanjeni o omenjenem investitorju. Vedno nam je bilo naročeno, naj si preberemo iz medijev oz. je bilo rečeno, da imamo potencialnega investitorja (nikoli poimenovanega) in da to nič ne pomeni. Vseskozi smo opozarjali, da je za izvajanje institucionalnega varstva najprej potrebno pridobiti ti. koncesijo. S strani župana je bilo ob tej temi veliko posmeha, hkrati pa nam je zagotavljal, da je ta stvar že urejena. Sedaj vidimo, da temu ni tako. Na vse omenjene aktivnosti izvoljeni svetniki niso imeli vpliva. Obljuba, ki jo je podal župan Milan Gabrovec, je bila, da bo dom zgrajen do leta 2022, ko bodo ponovno lokalne volitve.

– Sčasoma je omenjeni potencialni investitor brez omembe zapustil našo »zgodbo« in pojavila se je ideja, da bo dom gradila Občina sama. Župan je pri tem zagotavljal, da imamo zagotovljenih do 80 % državnih oz. evropskih nepovratnih sredstev. Vsi svetniki smo soglašali, da se projekt nadaljuje ob pridobitvi nepovratnih sredstev v višini najmanj 50 % celotne vrednosti projekta.

– Po porabljenih približno pol milijona evrov za zemljišče in dokumentacijo je pred kratkim postalo jasno, da sodelovanje med Občino Markovci in Domom upokojencev Ptuj v nadalje ne bo več mogoče, saj je Javni zavod Dom upokojencev Ptuj dokončno zavrnil sodelovanje z občino. To kaže na to, da ni bilo trdnih zagotovil s strani zavoda, da prevzame dejavnost v Markovcih. Ptujski dom, kot je bilo jasno že od začetka, iz svoje »koncesijske vreče« ne more pridobiti sredstev za povečevanje svojih kapacitet v Markovce.

Ostali smo torej pri gradbenem dovoljenju za izgradnjo doma s približno 160 posteljami brez potencialnega investitorja s koncesijo. Ob tem je potrebno poudariti, da Republika Slovenija podpira izgradnjo domov z manjšim številom postelj (približno 120), kar je seveda za tako samostojno enoto finančno vzdržno zgolj ob priključitvi k večjemu zavodu.

V projekt so bila do sedaj vložena velika javna sredstva, v nadaljevanju pa jih bo še več, v kolikor bo prišlo do spremembe projekta oz. nižanja števila postelj na približno 120.

Novoizvoljeni občinski svet v letu 2018 je v svojem dosedanem mandatu nešteto obravnaval to tematiko v cilju kar najbolj skrbne in varčne porabe javnih sredstev. Soglašali so z nakupom zemljišča, sprejeli podroben prostorski načrt, Občina Markovci je pridobila celo gradbeno dovoljenje. Del članov občinskega sveta je vseskozi opozarjal na potrebno finančno konstrukcijo in na koncesionarja, ki bo dejavnost opravljal.

»Rešitev« sta direktorica ptujskega doma, g. Vesna Šiplič Horvat, in župan Milan Gabrovec našla v ustanovitvi javnega zavoda s strani občine. Kaj pa pomeni ustanovitev javnega zavoda za našo občino?

Na to temo smo se v avgustu sestali svetniki naše občine (3 so bili odsotni) in pregledali prednosti in slabosti tega scenarija. Prav VSI smo bili enotni in soglasno oblikovali mnenje, da smo proti takšnemu javnemu zavodu v Markovcih. Zakaj?

- ideja, da Občina Markovci ustanovi svoj javni zavod in se prijavi na razpis za podelitev koncesije, je igra na srečo;

- to pomeni velik strošek za Občino Markovci: zagotavljati moramo svoje vodstvo in celotno ekipo zaposlenih (od direktorja do čistilke);

- to pomeni višji strošek oskrbnine posameznega varovanca, prav tako pa višje doplačilo Občine, ker je le-ta zavezanec za plačilo ali doplačilo institucionalnega varstva - pokrivanje izgube, ki bi nastala, je v domeni lastnika;

- še vedno nimamo nobenih analiz izkazanih potreb za dom (varovancev, delavcev);

- domov upokojencev v lasti občine je v Sloveniji le nekaj – razlog za to je nerentabilnost;

Svetniki smo bili na usklajevalnem sestanku SOGLASNI, da Občina ne ustanovi javnega zavoda. Na korespondenčni seji je potekalo zgolj glasovanje o iskanju investitorja.

Zelo dvomimo, da bi do konca razpisa (1. 10. 2021) uspeli pripraviti vso potrebno dokumentacijo, ki jo razpis zahteva. Tudi če jo bi, še to ni zagotovilo, da bi koncesijo tudi pridobili. Še vedno pa je veliko nejasnosti glede višine investicije, zmanjšanja števila prvotno predvidenih postelj in smotrnosti oziroma ekonomičnosti takšnega (manjšega) samostojnega zavoda. Manjka tudi analiza potreb po domskem varstvu v občini, ki bi govorila o številu čakajočih na posteljo v DSO, številu tistih, ki so že uporabniki, in pokritosti s kapacitetami, ki so tudi eden izmed kriterijev za dodelitev koncesije.

Prav tako nas je svetnike zmotilo dejstvo, da so bila podpisana pisma o name-

Foto: SK

rah (določena večkrat), ki pa so se pokazala kot strel v prazno. Predlagamo iskanje investitorja, kot so to storile mnoge občine v regiji in širše po Sloveniji.

Težko bi se lahko glede na kriterije in zahteve razpisa ter preostali čas do konca le-tega strokovno pripravile podlage, ki bi zdržale presojo razpisne komisije oz. pravil razpisa. Na razpis za izvedbo projektne dokumentacije se je prijavilo podjetje SokPro d.o.o., ki ni izpolnjevalo pogojev.

Odraž vseh omenjenih zapletov te predvolilne obljube, naivno in samovoljno vodenje projekta brez jasnih in definiranih korakov je sedanja situacija, ko smo zopet na začetku kot pred 3 leti, a z veliko razliko: z veliko porabo javnega denarja. Upamo, da bo kdo za takšno ravnanje tudi odgovarjal.

Celoten projekt bi lahko že od začetka hitro in gladko stekel, če bi se dovolilo, da delujemo skupaj z odkritim in spoštljivim pogovorom ter transparentnimi dostopnimi podatki o projektu. Trenutno stanje v Občinskem svetu pa je žal takšno, da ima svetnik le dve možni vlogi: ZA in z bonitetami ali PROTI in na slabem glasu.

Za uspešno delovanje družbe in najboljši razvoj naše občine se to mora spremeniti.

Uroš Mohorko Meglič, Daniel Korošec, Peter Majcen, Gregor Zmazek, Hedvika Rojko, Anton Kekec

KULTURNO-UMETNIŠKO DRUŠTVO
MARKOVSKI ZVON

Gledališka sekcija društva pripravlja

romantično družinsko komedijo:

ANTON ŽUMBAR

KORENČKOVI

Odigrana bo v narečju.

Premiera: četrtek, 23. september 2021, ob 18. uri

Ponovitvi: petek, 24. september 2021, ob 18. uri

nedelja, 26. september 2021, ob 18. uri

Vstopnine ni.

VLJUDNO VABLJENI!

Prizorišče komedije bo dvorišče župnišča v Markovcih.

Vljudno vas prosimo za upoštevanje splošnih higienskih ukrepov

in pogoja PCT za obiskovalce. Hvala za razumevanje.

Avtoservis Pero bogatejši za samopostrežno avtopralnico

Industrijska cona v Markovcih se vse bolj širi in izpopolnjuje v storitvenih dejavnostih. Nedavno je Peter Plohl, lastnik podjetja Avtoservis Pero, Peter Plohl s.p., ki svoje podjetje vodi že 9 let (v industrijski coni v Markovcih od leta 2015), dodal še samopostrežno avtopralnico, ki je trenutno v naši občini edina.

Peter Plohl, od kod ideja za postavitev/izgradnjo samopostrežno avtopralnice?

Peter Plohl: "Ideja po izgradnji samopostrežne avtopralnice se je v ozadju pletla že kar nekaj časa. Ker sem tudi sam vedno obiskoval samopostrežne avtopralnice, sem jih začel povezovati s svojo primarno dejavnostjo. Samopostrežne avtopralnice so se v zadnjih časih začele širiti tudi drugod po Sloveniji, zato so nam tudi naše stranke večkrat podale namig v tej smeri. Želja po izgradnji lastne avtopralnice je zato bila vedno večja."

Lokacija, ki je tik ob vhodu v industrijsko cono vidna vsem, igra pomembno vlogo.

Peter Plohl: "Ko smo iskali primerno lokacijo za izgradnjo avtoservisne delavnice, nam je bil prostor tik ob vhodu v industrijsko cono najbolj primeren, a še takrat ni bil naprodaj. Ko smo izvedeli, da jo je možno odkupiti, smo to tudi storili, saj smo že načrtovali širjenje naše dejavnosti. Ko pa se je dodatno porodila še ideja o izgradnji samopostrežne avtopralnice, nam je dobra lokacija predstavljala le še dodatni plus."

Kako je potekala gradnja, kaj vse je bilo potrebno ob tem upoštevati? So jo spremljale kakšne specifične stvari? S čim ste se srečevali tekom postavitve?

Peter Plohl: "Ko smo pridobili gradbeno dovoljenje, smo najprej morali izbrati dobavitelja opreme in tehnologije za avtopralnico, ki se je od dobavitelja do dobavitelja zelo razlikovala. Ne gre le za razliko v ponujenih storitvah, ampak tudi v kvaliteti, sodobnosti in seveda v cenah. Izbrani projektant nam je nato glede na določila dobavitelja pralnice in glede na vsa ostala določila, ki jih je potrebno upoštevati pri takšnih gradnjah, prav tako pa tudi glede na naše ideje in želje o postavitvi, naredil projektno dokumentacijo, ki jo je bilo potrebno upoštevati tekom celotne gradnje. Ker se teorija in praksa v nekaterih primerih in situacijah velikokrat ne skladata, smo našli tudi na popravke ali dopolnitve."

Ker se nam zdi pomembno, da podjetja iz industrijske cone in iz območja celotne občine med seboj sodelujemo, smo k sodelovanju pri projektu povabili večinoma domače izvajalce, s katerimi smo sodelovali."

Zakaj samopostrežna avtopralnica?

Peter Plohl: "Največja prednost samopostrežnih avtopralnic je, da so ljudem vedno na voljo; v našem primeru je odprta vse dni v letu, in sicer vsak dan med 5. in 23. uro. Potrebno je poudariti, da je samopostrežna avtopralnica zelo sodobno opremljena z vsemi kvalitetnimi storitvami, ki jih po-

nuja. Kar je najbolj pomembno, je, da je enostavna in ugodna za potrošnike. Vse bolj med pogovori z ljudmi ugotavljamo, da si želijo sami prati avtomobile ter tako sami poskrbijo za končen rezultat in zadovoljstvo."

Uradna otvoritev je bila konec avgusta. Kako ste jo obeležili?

Peter Plohl: "Uradno otvoritev smo izpeljali zadnjo soboto v avgustu. Zaradi še aktualnih omejitev druženja smo na uradni del otvoritve povabili samo ožje domače sorodnike, gospoda župana Milana Gabrovca, župnika Janeza Maučeca (ki se otvoritve zaradi zasedenosti žal ni mogel udeležiti) in vse izvajalce pri projektu ter poslovne partnerje. Vse navzoče je s krajšim govorom pozdravil gospod župan, s katerim smo tudi prerezali otvoritveni trak. Nekaj dni pred otvoritvijo so vsa gospodinjstva v naši občini prejela letak, s katerim smo občane povabili k brezplačnemu pranju vozila na dan otvoritve. Ob pomoči

študentov so se tako tekom dneva ob pomoči prali avtomobili vsem, ki so se javnem povabilu odzvali, nudili pa smo tudi pogostitev."

Kaj ponujate z novo pridobitvijo? Kaj lahko klienti pri vas koristijo?

Peter Plohl: "Samopostrežna avtopralnica ponuja štiri pralna mesta, izmed katerih je prvo (odprti boks) namenjen pranju vozil, ki so višja od 2,60 metra. Glede na to, da se na območju naše občine veliko ljudi ukvarja tudi s kmetijstvom, smo s prvim mestom imeli v mislih predvsem vse kmetovalce, tako da je tudi njim namenjeno posebno mesto za morebitna pranja traktorjev in vseh drugih vozil/priključkov. Ker je v športnem parku v Zabovcih zadnje čase zelo povečan obisk z avtodomi, si bodo tudi ti lastniki lahko oprali svoje avtomobile v prvem pralnem boksu. V drugem, tretjem in četrtem boksu je na voljo pranje vozila z aktivno peno in z mikro prahom, krtačenje vozila s šamponom, izpiranje vozila z voskom in končno izpiranje vozila z demineralizirano mehko vodo. Četrty pralni boks med drugim ponuja pranje podvozja vašega vozila. Prav tako lahko na multifunkcijskem samopostrežnem avtomatu uporabite črnilo za gume, puhalnik, vonj za notranjost vozila in sesalnik. Na voljo je tudi še en samostojni sesalnik in globinski/kemični sesalnik. Za opravljanje ponujenih storitev potrebujete žeton, ki vam ga izda menjalec denarja, ki se nahaja neposredno pri avtopralnici. Časovna vrednost žetona se razlikuje glede na storitev, ki jo izberete."

Bi želeli še sami kaj sporočiti občanom občine Markovci?

Peter Plohl: "Zavedamo se, da je v naši občini veliko starejših in tudi mlajših občanov, ki so jim storitve avtopralnic še popolnoma tuje in še sploh niso poizkusili prati svojih vozil na takšnem način. Želimo si, da ljudje pridejo poizkusit ter tako sami ugotovijo, da je storitev kvalitetna, hitra, ugodna, predvsem pa enostavna v primerjavi s pranjem vozila doma."

ADR

Foto: osebni arhiv

Ker si prizadevamo za čim večje zadovoljstvo in število strank, smo se v ta namen odločili, da bomo v mesecu OKTOBRU, vsako NEDELJO, med 10. in 12. uro, na voljo pri avtopralnici za vsa morebitna vprašanja in pomoč. Dosegljivi smo na telefonski številki 040 291 623 tudi kadarkoli izven tega termina. Želimo si, da bi bili občani zadovoljni z vsemi storitvami, ki jih avtopralnica ponuja, ter da bi se radi vračali.

Mizarstvo Ljubec iz Borovcev

V četrti letošnji številki predstavljamo podjetje Mizarstvo Ljubec iz Borovcev. Njen nosilec je Miran Ljubec, s katerim smo se pogovarjali o že več kot dve desetletji trajajoči obrti. Spoznajmo podjetje podrobneje.

Gospod Miran, kaj ste po poklicu? Zaupajte nam vašo poklicno pot, preden ste se odločili stopiti na samostojno pot.

Miran Ljubec: "Po poklicu sem strojni tehnik. Končal sem šolanje na Ptuj, se zaposlil v podjetju AGIS Ptuj in kasneje ob delu nadaljeval šolanje na Visoki šoli za strojništvo v Mariboru. Izobraževanja nisem dokončal zaradi preobremenjenosti ostalih aktivnosti, družine in postopnega uvajanja v mizarstvo dejavnost. Po izgubi službe sem se odločil za samostojno pot na področju mizarstva storitev na terenu. To odločitev sem sprejel leta 1994."

Kako dolgo se že zadovoljni kupci obračajo na vas? Koliko let torej šteje vaše podjetje, koliko je zaposlenih?

Miran Ljubec: "Začetki samostojne poti so bili težavni. Stranke so bile večinoma znanci, delo je bilo slabo plačano, niti še ni bilo prave delavnice in strojev ... Z leti se je to izboljševalo, krog kupcev je bil vedno večji, zato je nastala potreba po delavcih, potreba po večji delavnici in boljših strojih. Glavno dejavnost smo leta 2000 usmerili v izdelavo pohištva po meri, predvsem za fizične osebe, manj za podjetja in šole."

Kaj vse ponujate? Kdor vas spremlja, ve, da ponujate še kaj več kot izdelavo notranjega pohištva, ampak tudi izrise stanovanj, izdelavo kopalnega pohištva. Kaj torej vse obsega vaša ponudba?

Miran Ljubec: "Vedno smo se prilagajali trgu, željam strank, izboljševali kvaliteto, se izobraževali. Trenutno ponujamo izdelavo pohištva po meri (kuhinje, kopalnice, predsobe, spalnice, pisarniško pohištvo, garderobne omare ...). Vse s 3D izrisi in 3d vizualizacijo v prostoru stanovanj, pisarn, skupaj seveda z dostavo in montažo, vgradnjo bele tehnike."

Povejte/opišite nam, kako poteka vaš vsakdan.

Miran Ljubec: "Samostojna pot ni enostavna. Potrebno je ogromno odredkanja, rano vstajanje, priprava za delo, pisanje ponudb, delo v delavnici, stik s strankami vse do večera, ko mi še preostane malo časa za družino, šport ..."

Kaj je najpomembneje pri opravljanju vašega dela? Kaj bi izpostavili kot tisto, kar je ključnega pomena?

Miran Ljubec: "Pri opravljanju našega dela je zelo pomembna natančnost,

prilagodljivost, kvaliteta, roki izdobe, seveda vse ob primerni ceni, saj je konkurenca zelo velika in bojazen, da ostaneš brez dela in plačila, je vselej močno prisotna."

Kakšni so načrti za v bodoče? Kaj si želite?

Miran Ljubec: "Kljub težkim časom zaradi epidemije nam ni zmanjkalo

dela, strank, zato se trudimo, da bomo konkurenčni in kvalitetni še naprej. Naš moto je delo na dolgi rok. Želim si seveda, da se tradicija mizarstva obrti pri nas nadaljuje, da uspešno prenesem podjetje na naslednjo generacijo."

ADR

Foto: osebni arhiv

Kitice in pevski nastop, ki ga bodo pomnile

Foto: arhiv društva

Mlajša zasedba pevk Ljudskih pesmi Folklornega društva Anton-Jože Štrafela Markovci, ki nosijo ime Kitice, je v soboto, 11. septembra, nastopila na Ptujju. Območna izpostava JSKD Ptuj je organizirala srečanje poustvarjalcev glasbenega izročila ptujskega območja. Na našem območju je ogromno skupin ljudskih pevcev in pevk, zato je prireditev vsako leto razdeljena vsaj v dva dela. Uvrstili so nas v drugi del s pričetkom ob 18.00. Pripravile smo dve pesmi: Vsi so prihajali in Ko bi jaz vedela.

Ta prispevek bi bil kratek, če bi vse potekalo tako, kot je bilo načrtovano. No, pa je bilo vsej prej kot načrtovano.

Pevke smo tako zapisale:
No, štorija je taka ...

»Gnes bi nej Kitice pele na reviji Ljudskih pevcev na Ptujju. Ker je težko skupin, so nas uvrstili v drugi del, ki je bija ob 18.00.

Dobro, me se zmenimo, kak se bomo oblekle pa gda se dobimo, vse ok.

Ob 15.24 dobi Mojca klic, pa jo pita-jo »Kje ste?! Kdaj pridete?«. »Ja kak, gda pridemo, enkrat do pol 6.« »Ja nee, če pa smo zej vse prestavli v en del, pa ste zej že skoro na vrsti. Saj smo včeraj vse klicali pa maile pošilali (neso, vsej me nismo doble nič javleno!).« »KAJ!?!?!?«.

In pol se je sprožila verižna reakcija. Ob 15.26 Mojca pokliče Niko, Nika Evo in Anjo, Mojca Klara, gremo gremo!

Pa ne misliti, da smo me duma čakale zrihtane!

Mojca je žagala in spravlala drva, Nika je bla v broji, Anja je glih prišla z jive, ker je tikve trebla, Eva je spala, ker je bla v nočni, Klara pa se je tuširala.

Ja nič, kaj smo naredle?

Zalaufale smo se in se zrihtale v 10 min, vozle do Ptujja ko zmešane, parkirale in laufale gor v dvorano Narodnega doma. Vüra? 15.45. Pridemo, okej - dvoj-

ni so še pred nami, uh, ok, dihajmo. Smo se upele, še malo zvadle in šle na oder.

Se postavimo. Nasmejemo in začnemo. Zapojemo tak, kak smo vadle in nasmejane odidemo doj z odra.

In tak smo opravle toti dugo pričakovani nastop, ki je bija prav kaskaderski.«

Upamo, da bo naslednjič malo bolj organiziran dogodek, dragi JSKD Ol Ptuj!

Nika Rožanc, FD Markovci

Folklorno društvo te vabi!

V svoje vrste vabimo nove plesalce in glasbenike (harmonika, klarinet, kontrabas, bariton, violina).

Vaje imamo ob petkih ob 20.00 v naših novih prostorih v mansardi občinske stavbe (Markovci 43).

Pridi, lüšno je! :)

Za več informacij piši na info@fdmarkovci.si ali na FB strani ali pa pokliči 031551592 (Nika, predsednica)

Aktivne ljudske pevke

Ljudske pevke delujejo kot sekci-ja FD Markovci od 1973. leta, ko jih je ustanovila ljudska pesnica in vsestranska kulturna in humanitarna prosto-

voljka Terezija Maroh. Vodja skupine Angela Liponik se je pridružila pevkam 1978. leta. V vseh 48 letih je bilo nešteto nastopov in gostovanj doma,

v nekdanji Jugoslaviji in tudi v Italiji in Avstriji, skupaj z ostalimi člani društva, kjer so predstavljali kulturno dediščino našega kraja. V letih delovanja so izdale

tri zgoščenke, dve pa sta bili opremljeni tudi z brošurami in notnim zapisom. Seveda je želja sedanje zasedbe, da spet izdajo zgoščenko s še neposnetimi ljudskimi pesmimi.

To poletje so imele dva nastopa v juniju in avgusta. Povabljene so bile na dve različni prireditvi, ki jih je organiziralo Društvo upokojencev Turnišče: 27. junija je bila prireditev namenjena v počastitev 30. obletnice osamosvojitve naše države, 1. avgusta pa »Srečanje pod lipo«, kjer je bilo srečanje različnih ljudskih sestavov. Prireditev je bila predvidena na prostem, žal pa je bilo vreme nevihtno in so jo izpeljali v dvorani. Kdor poje, zlo ne misli, je bilo vodilo organizatorjev in pesem je odmevala z odra in tudi po uradnem delu so skupne pesmi privabile nasmeške na obraz ljudi, saj so se po letu in pol končno spet družili, seveda z vsemi priporočili NIJZ. Članice Ljudskih pevcev, kot najbrž člani različnih drugih društev, si želijo, da se razmere stabilizirajo in da se vaje in zadane naloge čimprej nadaljujejo.

Marija Prelog

Foto: NR

Ljudske pevke pred pričetkom pevskih vaj. Kako se pride na vaje? Z domačimi pogačami v rokah!

Evropski zborovski festival Europa Cantat v Ljubljani zaposlil tudi naše kulturnike

Pogovor z Niko Rožanc

Letošnje poletje je navkljub epidemičnim razmeram bil v Ljubljani izpeljan projekt svetovnega formata evropskega pomena. Pevci, zborovodje, skladatelji, kulturni organizatorji in nasploh kulturniki so imeli možnost doživeti evropski zborovski festival Europa Cantat, ki ga organizira Evropska zborovska zveza in lokalni organizator in se vsaka 3 leta dogaja v drugem evropskem mestu. Letošnje leto je ta čast pripadla naši domovini in mestu Ljubljana, ki je gostila ta prestižni zborovski festival. Festival je v Sloveniji organiziral Javni sklad RS za kulturne dejavnosti. Zakaj pišemo o tem? Na festivalu so sodelovali tudi Markovčani. Kako tudi ne bi, saj je glasba, še posebej zborovska, pri nas »doma« in je zato marsikateremu ocenjevalcu iz strokovnih žirij kraj Markovci še posebej poznan.

Ker so med našimi pevci tudi številni takšni, ki se znajo spopasti z organizacijo in tehničnimi zadevami, so z veseljem pristopili k skoraj dve leti trajajočemu projektu in na njem uspešno sodelovali, s čimer so pridobili bogate izkušnje. O Europi Cantat smo se pogovarjali z Niko Rožanc, ki je bila na omenjenem projektu zaposlena in smo jo lahko spremljali tudi po EC TV, ki je delovala v času festivala.

Nika, poznamo te kot aktivno pevko in folklornico. Pela si v različnih zborovskih sestavih, predsedovala si Akademski folklorni skupini France Marolt v Ljubljani, v lanskem letu si prevzela tudi vodenje domačega folklornega društva. Po vsem, kar sem naštela, verjetno odločitev za sodelovanje v festivalu ni bila težka. Kako je do tega prišlo?

Nika Rožanc: "Vse, kar si naštela, je botrovalo k temu, da je pot zavila k temu projektu. Zanimivo je, kako se medtem ko nekaj delaš s pristno ljubeznijo, pa naj si bo to šport, kultura, prostovoljstvo, ..., sploh ne zavedaš, koliko izkušenj in poznanstev s tem pridobivaš. Temu se posvečaš, ker te to izpolnjuje, si s tem zapolniš prosti čas in si v prijetni družbi podobno mislečih ljudi. Po izobrazbi sem komunikologi-

nja in upravljam z različnimi profili na spletnih družbenih omrežjih. To sem počela tudi pri AFS France Marolt, kjer so moje delo opazili sodelavci na Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti in me zaradi tega v februarju 2019 povabili k sodelovanju na projektu. Lepo je, ko se iz tega, kar rad počneš, razvije kariera!"

Kaj vse je obsegalo tvoje delo? Gre pravzaprav za dve leti trajajoč projekt, ki zajema ogromno koordinacije, sploh pod pogoji, ki so nam dani. S čim točno si se ukvarjala?

Nika Rožanc: "Osnovna organizacijska ekipa je ob pričetku festivala štela 11 ljudi, ki smo bili razdeljeni v različne oddelke. Jaz sem se pridružila februarja 2019 z nalogo upravljanja spletnih družbenih omrežij, pomeni upravljanje komunikacijskih kanalov Facebook, Instagram in YouTube. Skupaj s še dvema sodelavcema, Majo in Matejem, smo tvorili Komunikacijsko pisarno, ki je skrbelo za vso zunanjo in deloma tudi notranjo komunikacijo festivala. Moje delo je obsegalo pripravo besedila in fotografij/videoov/grafik za vsakodnevne objave na Facebooku in Instagramu, občasne objave videoov na YouTubeu, kasneje smo vzpostavili tudi sistem pošiljanja festivalskega novičnika (mailing), pri čemer sem morala skrbeti za bazo prejemnikov in redno tedensko pripravo materiala (besedila in fotografije) za novičnik. Tukaj pa je še spletna stran, kjer sva s sodelavcem Matejem skupaj delala – stran sva urejala, posodabljala z novicami, novimi stranmi in informacijami, besedili, ...

Vse to pa je moralo potekati koordinirano in usklajeno z ostalimi pisarnami – tukaj so še glasbena, festivalska in produkcijska pisarna. Glasbena je skrbelo za celoten program festivala – to pomeni ogromno sestankov in umetniških premislekov o nastopajočih, sodelujočih predavateljih, prav tako pa celotno komunikacijo z njimi (večinoma gre za ljudi/skupine iz tujine, s katerimi je bilo potrebno uskladiti mnogo reči). Festivalska pisarna je skrbelo večinoma za birokracijo, pogodbe (ki jih je bilo malo morje) in finance ter hkrati držati ravnotežje pri vsem tem. Produkcijska pisarna je bila zadolžena za izvedbo festivala, kar pomeni rezervacijo prostorov, dvoran, predavalnic, postavitve odrov, varnostne načrte, morebitne zapore cest, oblikovanje luči in zvoka, snemanje, zadovoljitev vseh potreb nastopajočih ...

Kot lahko berete, je bilo dela in predvsem koordinacije ogromno. Kakor hitro se je zamajal en del, se je lahko nekje drugje in del porušil. Vse skupaj je delovalo skoraj kot domine, zato smo morali biti zelo povezani in usklajeni. No, potem se je zgodil še virus in vse, kar smo že postavili in uskladili, se je porušilo, se razletelo in še enkrat razrušilo. V izredno negotovih razmerah, kjer nismo vedeli niti, ali bomo naslednji

Foto: Janez Eržen, osebni arhiv

dan še lahko v pisarnah ali ne, smo poskušali graditi nove ideje in preizkušali 1000 in 1 možnost. Do začetka festivala se nam je vse skupaj še parkrat podrlo, potem pa smo se morali pod pritiskom časa odločiti za neko obliko, saj bi nam drugače zmanjkalo časa za izvedbo. Realno smo na koncu festival postavili v pičlih 2 mesecih, za kar gre vsa pohvala produkcijski pisarni, ki je uspela urediti vse prostore in prizorišča.

Samo predstavljajte si, kako težko je organizirati mednarodni dogodek, kjer je večina nastopajočih (in s tem programa) iz tujine, zgodi se Covid in nihče ne more v Slovenijo. Medtem se v teku mesecev pravila spremenijo približno 3-krat na teden in vsaka pogodba, ki jo spišeš z izvajalce oziroma vsaka točka na tvojem listu, za katero misliš, da jo že lahko mirne volje odkljušaš, spet postane težava, ki jo moraš rešiti. No, takih težav je bilo res malo morje, a na koncu nam je z jekleno voljo in močjo ter nekaj ščepcev sreče uspelo!"

Kako je izgledal običajni dan v času festivala?

Nika Rožanc: "Za udeležence se je dan začel že ob 8. uru, ko smo prve pozdrave poslali preko ekranov na Eu-

ropa Cantat TV, ki smo jo vzpostavili v studiih ljubljanskega AGRFT z namenom doseči predvsem vse tiste, ki zaradi ukrepov niso mogli priti v Ljubljano. Festival namreč veliko teže posveča izobraževanju in so zato predavanja in delavnice velik del festivala. Do 12. ure so že lahko sodelovali na Skupnem petju (v studiu je bil zbor in dirigent, ki so izdelovali skladbe, ostali pa so sodelovali od doma s pesmaricami v rokah), izvedli več o novi notni literaturi na trgu in poslušali delavnico določenega zborovodja. Sledilo je kosilo, v popoldanskem delu pa še tri predavanja na zelo različne teme povezane z glasbo. Zvečer so v živo v Ljubljani sledili koncerti povabljenih skupin.

Moj dan se je začel malo kasneje. Najprej sem zjutraj pregledala vse novice in sledila tistim, ki so omenjale festival. Nato smo imeli ekipni sestanek, kjer smo poročali o novostih in morebitnih težavah ter tako bili na tekočem z vsem dogajanjem. Zatem sem z ekipo svojih prostovoljk pregledala urnik objav za FB in IG za tisti dan in predlagala ideje za objave, postavila prioritete teme v tistem dnevu, itd. Dopoldan smo izkoristili tudi za raznašanje festivalskega časopisa, ki smo ga pripravili

v sodelovanju s časnikom Delo. Potem sem do kosila delala na spletni strani, saj je to bil tisti del mojega dela, ki ga zaradi kompleksnosti nisem mogla predati naprej. Po kosilu sem opravila še vse, kar je ostalo od zjutraj, velikokrat pa so prišle tudi nove, nenačrtovane naloge, ki sem jih poskušala reševati kar se da hitro. Pred začetkom večernih koncertov sem skrbela za koordinacijo prostovoljcev, ki so delili programske liste in festivalski promocijski program na vhodih ter v zaodrju snemala videe z izvajalci. Dan se je ponavadi zaključil okrog polnoči, saj je bilo po koncertih potrebno še marsikaj pospraviti, predvsem pa pregledati delo in naloge za naslednji dan."

Brez znanja angleščine tukaj ne gre ...

Nika Rožanc: "Res je, festival je mednarodne narave, zato smo med festivalom v ekipi vedno komunicirala v angleščini – tudi Slovenci med sabo, saj so bili okrog nas vedno kakšni tujci, ki slovensko ne razumejo, in zato bi bilo zelo neprijazno do njih. Tudi komunicirali smo vedno dvojno – slovensko in angleško."

Ob tebi so iz našega kraja bili tudi Mitja Kostanjevec in družina Kokot.

Nika Rožanc: "Res je, festival sem zelo promovirala med našimi domačimi pevci, saj je ponujal veliko različnih priložnosti. Mitja je bil YEMP-er, kar pomeni, da je bil član posebnega programa za mlade do 30 let (Young Event Management Programme), ki je namenjen praktičnemu učenju na dogodku. Udeleženci so prišli k nam s celega sveta in na podlagi njihovih življenjepisov in opisov izkušenj smo jih dodelili v različne pisarne. Mitja je tako postal desna roka vodje Produkcijske pisarne in bil glavni pri postavljanju odrov in podobno."

Družina Kokot pa je sodelovala na prvem dogodku festivala, za mnoge tudi najbolj prisrčnem – Družinski DO RE MI. Slovenske družine smo povabili k prijavi, odzvalo se jih je veliko, ki so si vzeli čas in zapeli na odru Slovenske filharmonije. Seveda sem bila zelo ponosna, ko so na odru zapeli moji sovaščani!"

Kaj ti je prinesel EC? Kaj to pomeni za tvoje osebno življenje? Koliko od tega lahko poneseš »naprej«?

Nika Rožanc: "Festival Europa Cantat je bil enkratna priložnost – dobesedno. Bog ve, kdaj se bo spet zgodil v Ljubljani, saj praviloma vedno poteka drugje, redko kdaj na istem kraju. To, da sem lahko bila v organizacijski ekipi, mi od začetka sploh ni bilo nekaj posebnega, a ko se je festival začel dogajati, ko so k nam prišli ljudje in nam čestitali, ko vidiš ves ta odziv in pohvale, potem pa te res "zadane". Zelo sem vesela za ponujeno priložnost, saj sem se ogromno naučila, tako po profesionalni plati kot po osebni. Spoznala sem veliko novih ljudi, dobre vezi sem spletla tudi z udeleženci/sodelavci iz tujine, kar me še posebej veseli. Takšna delovna izkušnja je zagotovo tudi dobra popotnica za naprej."

ADR

Z glasbo obarvan vsakdan družine Kokot iz Stojncev

Sodelovanje na mednarodnem zborovskem festivalu Europa Cantat 2021 je bilo nagrada za vse dosedanje delo. Brez vaj ne gre, a so vsem ljuba rutina.

Družina Kokot iz Stojncev je bila med šestimi slovenskimi zborovskimi družinami, ki so nastopile na letošnjem mednarodnem zborovskem festivalu Europa Cantat 2021, ki je julija potekal v Ljubljani. Mednarodni festival vsake tri leta gosti druga evropska država, organiziral ga je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti v sodelovanju z Evropsko zborovsko zvezo. V festivalskem delu Družinski Do Re Mi se je predstavilo šest slovenskih zborovskih družin.

"Nastopili smo v Slovenski filharmoniji in to je bil za nas nepozabni nastop. Žal z nami ni bilo našega Miha, ker je imel neke druge, kakopak glasbene, obveznosti, a nam trem je nastop uspel," se sodelovanja na koncertu Družinski Do Re Mi spominjajo Ernest, Simona in Eva Kokot, ki pravijo, da so se na sodelovanje na festivalu preprosto prijavili, poslali organizatorjem nekaj svojih glasbenih posnetkov in bili izbrani. »Zelo smo si želeli tega sodelovanja, še posebej izobraževalnega dela, ki pa je žal letos potekal na daljavo, tako da pričakovanih srečanj z izvrstnimi glasbeniki v živo pač ni bilo, a izkušnja je nepozabna in zagotovo bomo še iskali tovrstne priložnosti koncertiranja in sodelovanja,« pravi Ernest, učitelj glasbene umetnosti v OŠ Destrnik, ki vodi tudi Komorni zbor Glasis v KUD Markovski zvon, v katerem prepevajo tudi ostali člani družine. "Mi preprosto pojemo, od nekdaj, glasba nas povezuje in kamorkoli pridemo se že pričakuje, da bodo tudi kaj zapeli. No, mi smo najraje, če se nam drugi pridružijo,« pravi Simona, medicinska sestra, zaposlena v bivalni enoti ptujskega Sožitja, kjer seveda k petju spodbuja uporabnike in se ve, da bodo dogodki v društvu odmevali v zvokih glasbe. »Tudi tam, z našimi stanovalci in uporabniki našega varstveno delovnega centra, vsakdan povežemo s petjem in plesom. Ob kaki posebni priložnosti prav radi pomagajo tudi moji trije, Ernest sede za klaviature, Miha vzame v roke kak instrument, saj je en tak multiinstrumentalist, midve z Evo zapojeva v našem zborčku.«

Simona, ki je nedavno končala podiplomski študij glasbene terapije, komaj čaka, da bo svoje delo v prihodnje še nadgradila v dobro tistih, ki ji bodo prisluhnili. Z glasbo bo svoje nadaljnje izobraževanje zagotovo povezala tudi osemnajstletna Eva: »Obiskujem ptujsko gimnazijo in obenem ure solopetja na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru, nekdaj sem igrala harmoniko, a me je petje povsem prevzelo in v tej smeri bom tudi nadaljevala. Moja profesorica solopetja Alenka Češarek Krnjak se je kar nasmejhnila, ko je ugotovila, da sem že tretja iz družine Kokot,

ki jim predaja svoje znanje, saj sta bila njena učenca tudi oče in brat.« Ure solopetja je po končani osnovni šoli glasbeni šoli obiskoval tudi Miha, dvajsetletnik, ki se je izučil za mizarja, si takoj našel delo, a zdaj razmišlja o nadaljevanju glasbenega izobraževanja. »Najprej sem igral klavir, zdaj obvladam igranje na kar nekaj instrumentov, najraje pa vzamem v roke kitaro ali trobento, igram pa trenutno pri Trubadurjih iz Cerkevjenjaka in konci tedna minevajo na različnih nastopih. Ob delu je to kar zahteven dodatni posel, a gre in tudi za študij se bo še našel čas,« pravi Miha, ki se spominja, da sta ju s sestro oče in mama uspravala, pa tudi budila s pesmijo. Kokotovi pravijo, da zelo radi nastopajo v cerkvah, kjer je akustika resnično dobra: »V mariborski stolnici, pa na Ptujski gori je že samo okolje takšno, da so nastopi nepozabni. Radi zapojemo tudi v domači cerkvi sv. Marka. Zadnje čase nas kar vabijo, da zapojemo na porokah in družinskih srečanjih. Tam do petnajst nastopov letno imamo tudi z zborom Glasis, kjer nas je 24 pevcev in pevk. Z zborom se udeležujemo tudi različnih revij, koncertov. Radi imamo ta druženja, to nas bogati in povezuje, kar nam vsem veliko pomeni.« Kokotovi na vprašanje, kdaj vadijo, kako se pripravljajo za nastope, odgovarjajo, da jih petje spremlja od jutra do večera, a kakega v naprej določenega urnika vaj pač nimajo. »Včasih začne prepevati Eva, pa se ji kar pridružimo, drugič se odzovemo na igranje Mihove kitare, ko zaigra Ernest se kar naenkrat vsi znajdemo v naši glasbeni sobi,« pravi Simona, ki je solopetja študirala pri Leoni Bašović Gerenčak na mariborskem glasbenem konsekvatoriju, v mlajših letih pa veliko prepevala tudi v narodnozabavnih ansamblih, in razlaga, da kaj dosti skupnih vaj v resnici niti nimajo. »Vsak vadi, ko ima čas in potem, kak dan pred kakim nastopom stopimo skupaj, zapojemo in zaigramo. Tudi kakega posebnega rituala pred nastopi nimamo, vsi smo že tako dolgo v glasbenih vodah, da smo izgubili tudi tremo pred nastopi. Teh se veselimo in kaže, da to našo ljubezen do glasbenega ustvarjanja vse bolj občutijo tudi naši poslušalci. Ja lepo je, ko vidimo, da jim je naše prepevanje všeč in če komu tako polepšamo dan, smo srečni tudi mi.«

In kakšni so glasovi Kokotovi?

Simona je sopranistka, Eva največkrat altistka, tenorist je Ernest in baritonist Miha.

Slavica Pičerko Peklar

Objavljeno v Večeru, 3. 8. 2021
(objavljeno z dovoljenjem avtorice)

Foto: Slavica Pičerko Peklar
Družina Kokot je sodelovala na mednarodnem zborovskem natečaju

Iskreno, glasbeno, naše!

Zadnji poletni dnevi so v Markovcih že tradicionalno namenjeni Mladinskemu glasbenemu taboru in tudi letos ni bilo nič drugače. Že trinajstič so se v središču Markovcev zbrali mladi, ki so željni iskričevega, pristnega, domačega in glasbe polnega vzdušja.

Za otroke in mlade domače občine že dolgo ni več vprašanje, kako preživeti vroče avgustovske dni. Z goro prtljage, blazinami, odejami, inštrumenti in pripravljenimi glasovi se nas je letos zbralo več kot 80. In kakšna je bila letošnja tema tabora? Zdravo, življenje! Skozi odkrivanje in spoznavanje teme, smo se pogovarjali o zdravi prehrani, se vsakodnevno razmigali, se naučili, da se moramo kdaj pa kdaj ustaviti, zadihati in spet zajeti življenje s polnimi pljuči, predvsem pa smo se naučili biti hvaležni za življenje.

Se vprašate zakaj se vsako leto vračamo in kaj na taboru počnemo?

"Na tabor komaj čakam celo leto, ko pa končno pridejo taborniški dnevi, vsako leto čisto prehitro minejo. Letošnji tabor je bil poln zabave in glasbe, seveda pa ne smem pozabiti omeniti vodnih iger, kviza, nepozabnega koncerta in zabave, ki si jo priredimo po koncertu. Za nas na taboru skrbijo najboljši animatorji." Tia, tabornica

"Letošnji tabor je bil zame že četrti po vrsti. Vsako leto se ga udeležim zaradi dobre družbe in glasbe. Letos mi je bilo še posebej všeč, ko smo si sami pripravljali večerjo. Pripravljali smo tortilije. Vsak dan smo tudi pridno vadili za zaključni koncert, ki je izpadel odlično. Tabora se bom z veseljem udeleževal še naprej." Luka, tabornik

"Tabor postane del tebe. Dal mi je veliko glasbene kilometrine, znanja in prijateljev. Biti animator na taboru predstavlja posebno nalogo. Nauči te odgovornosti. Največ te seveda naučijo taborniki, ki ti s svojimi vragolijami vsako leto pričarajo nepozaben zaključek počitnic." Ajda, animatorka

"Zakaj markovski glasbeni tabor? Prvič sem na tabor prišla pred trinajstimi leti, torej čisto prvo leto. Tabora nisem izpustila niti enkrat in tudi letos ni bilo nič drugače. Vračam se zato, ker je domače, seveda zaradi ljubezni do glasbe in v želji po skupnem ustvarjanju. Zavedati se moramo, da s taborom ohranjamo bogato kulturno tradicijo, ki jo ima naš kraj, pomembno pa je tudi, da se zavedamo, koliko mladih glasbenikov odrašča s taborom, ta pa jih pomembno oblikuje na njihovi glasbeni poti." Pia, vodja skupnega zbora

Tabora brez tabornikov ni. In izredno hvaležni in ponosni smo, da lahko rečemo, da na markovski tabor prihajajo najbolj iskreni, pridni in nadobudni taborniki.

Za tabornike je skrbela predana in srčna ekipa animatorjev v postavi: Ajda Mikša, Zala Kukovec, Eva Kostanjevec, Blaž Bratuša, Lea Roškar, Tamara Slanič, Ana Vrtačnik, Maja Gošnjak, Zala Stolec, Manja Slanič, Lucija Janžekovič, Ana Čuš, Sara Kitak, Eva Kokot in Rebeka Mikša.

Da smo pridno vadili, prepevali, igrali na inštrumente in skupaj ustvarjali je poskrbela skupina "šefov": Pia Majerič (vodja skupnega zbora), Eva Kokot (vodja mladinskega zbora), Rebeka Mikša (vodja otroškega zbora), Miha Kokot in Niko Kostanjevec (vodji instrumentala).

Foto: KAISSA

Tabora si ne predstavljamo več brez našega, skorajda že, taborniškega ansambla – ansambla Kunstusi, ki ga sestavljajo izjemni mladi glasbeniki (Vid Jelenc, Jan Zver, Rene Črešnar in Toni Sotošek), ki nam že več let z veseljem priskočijo na pomoč in so del naše zgodbe.

Za naše lačne želodčke je skrbela naša izjemna taborniška kuharica Marta.

Da pa vsako leto vse poteka tako kot mora, skrbi naš big boss – Gregor Zmazek.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam v taborniških dneh priskočili na pomoč, pa naj bo to s pomočjo pripravi prostorov, postavitvi šotora, izvedenimi delavnicami, pomočjo v kuhinji, sveže pečenimi rogljički, domačo zelenjavo, bučnimi aplavzi, z objemi in lepimi besedami. Prav vsak je nepogrešljiv kamenček v mozaiku, ki sestavi popolno celoto in odseva pogumno gesto, da se za prihodnost tabora res ni treba bati. Hvala, ker nam dovolite, da je tabor iskren, glasbeni in predvsem naš!

Do naslednjega leta!

Rebeka Mikša

**POLIRANJE VOZIL
OBNOVA ŽAROMETOV
PRIPRAVA VOZIL ZA PRODAJO
ZAŠČITA LAKA**

**Avtonega FINESA
Bukovci**

DEJAN OROVIČ S.P.
040 33 88 10

**GLOBINSKO
ČIŠČENJE VOZIL,
SEDEŽNIH GARNITUR
IN TALNIH OBLOG**

Baronov tabor na gradu v Muretincih

V Društvu Baron se trudimo, da vsako leto izvedemo Baronov tabor, na katerem pokažemo dejavnosti, s katerimi se ukvarjanaše društvo. Letošnji dogodek je potekal 4. in 5. septembra in je bil še posebej slavnosten, saj smo pred 10 leti izvedli prinčevanje Barona Markovskega, 12. princa ptujskega karnevala Janeza Golca. Leta 2010/11 so prinčevanje podprle 4 karnevalske skupine, ki so se kostumirale v srednjeveške skupine. To so takrat bile skupine Prvenci-Strelci s skupino stražarjev in kuharic, Borovci s srednjeveško gostilno, Bukovci z grajsko gospodo in Stojnci s pericami in kovači. Prav te skupine smo povabili na sobotni dogodek v Muretince, da se jim s skromno pogostitvijo in srednjeveškim programom zahvalimo za vse storjeno.

igro »štrbunk« ter tiskarsko delavnico. Skozi oba dneva si je bilo moč ogledati prinčevo sobo, viteško sobo in tiskarno. Prijetno dvodnevno druženje smo zaključili v nedeljo pozno popoldan, ko so se skupine odpravile proti domu. Z odzivom

Foto: arhiv društva

srednjeveških skupin smo zadovoljni, prav tako se je precej povečal obisk domačih obiskovalcev. Vse to kaže, da smo na pravi poti in da si lahko v prihodnje obehamo še več takšnih druženj.

Janez Golc

Program se je začel ob 15. uri z mimohodom in predstavitev nastopajočih. Predstavili smo se tudi varovancem doma upokojencev v Muretincih, nadaljevali pa s predstavitev delavnic in srednjeveških skupin pred svojimi tabori na dvorišču gradu. Ob 17. uri smo predstavili križniški ali tevtonski viteški red, še posebej pa leto 1199, ko so pri Veliki Nedelji skupaj s Friderikom III. Ptujskim premagali Ogre in postavili mejo, kjer je še danes. Ob 19. uri se je začel pester večerni program z Baronovo pojedino, srednjeveškimi plesi, kratko igrano predstavo, glasbenim programom, dvornim norčkom in ognjenim spektaklom. Ob 22. uri smo uradno zaključili s programom in druženje nadaljevali po srednjeveških šotorih in pod grajsko brajdo. Srednjeveškim skupinam, ki so prišle iz drugih koncev Slovenije, smo uredili sobe za prenočitev na gradu.

Nedeljsko jutro je bilo prav posebno. Ob zajtrku in kavici smo sproščeno klepetali ter si izmenjali izkušnje in mnenja. S programom smo nadaljevali po kosilu. Ob 14. uri je zgodovinarica gospa Marija Hernja Masten predstavila zgodovino gradu Muretinci. Plesalci so predstavili srednjeveške plesne, naši izvajalci delavnic pa lokostrelstvo, pranje perila, izdelavo papirja, srednjeveška igrala, »ringlšpil«,

Iz 25. srečanja obvodnih krajev Slovenije

Člani TD Občine Markovci smo se 4. septembra 2021 udeležili 25. srečanja turističnih društev obvodnih krajev Slovenije, ki je to leto potekalo v Turističnem društvu Občine Most na Soči. Na pot smo se odpravili s kombijem in se popeljali po prelepi Sloveniji. Bil je lep, topel, sončni sobotni dan, pravšen za takšno potovanje. Ob napovedani uri smo prispeli na sprejem in registracijo udeležencev srečanja. Po pozdravu in uvodnem nagovoru predsednika TD Most na Soči smo bili pogoščeni z izvrstnimi dobrotami primorske kulinarike.

Sledila je okrogla miza na temo: sladkovodno ribištvo kot turistična priložnost.

Od 11. do 14. ure je bil organiziran ogled na raznih točkah tolminskih in soških turističnih lepot. Markovski člani TD, udeleženci srečanja, smo se prijavi na ogled Tolminski korit. Bilo je izjemno lepo in dokaj naporno. Narava in lepote Tolminskih korit so nekaj posebnega.

Na voljo je bilo še več destinacij in ogledov, odvisno, kam se je kdo prijavil: ogled Mosta na Soči z degustacijo lokalnih pridelkov, ogled Baške grape (tehnična dediščina in naravne znamenitosti), ogled Hidroelektrarne Doblar in jezero Sedlo. Vseposvobod so bili izkušeni turistični vodniki. Naslednje leto bo srečanje organiziralo Turistično društvo Velenje.

Ivan Golob

Foto: arhiv društva

S starodobniki naokrog

Člani Konjenskega Društva Nova vas pri Markovcih smo po enem letu premora organizirali tradicionalno košnjo na star način v Šturmovcu. Gospodar je tokrat bil Jože Peklar, ki je poskrbel, da se je udeležilo čim več koscev in da je bilo tudi poskrbljeno za čim boljše južino.

Člani sekcije starodobnikov so se s svojimi »oltajmerji« udeležili vožnje v Trnovski vasi in panoramske vožnje ob občinskem prazniku občine Starše.

4. septembra 2021 smo se podali na dvodnevno vožnjo do Svetih gor, kjer je bila sveta maša. Ogledali smo

si tudi Kumrovec, Titov rojstni kraj na Hrvaškem. Drugi dan smo se peš podali na stolp zdravja in veselja v bližini kraja Podčetrtak. Na poti domov nas je v svojih prostorih v Kočicah pogostil g. Marjan Skok.

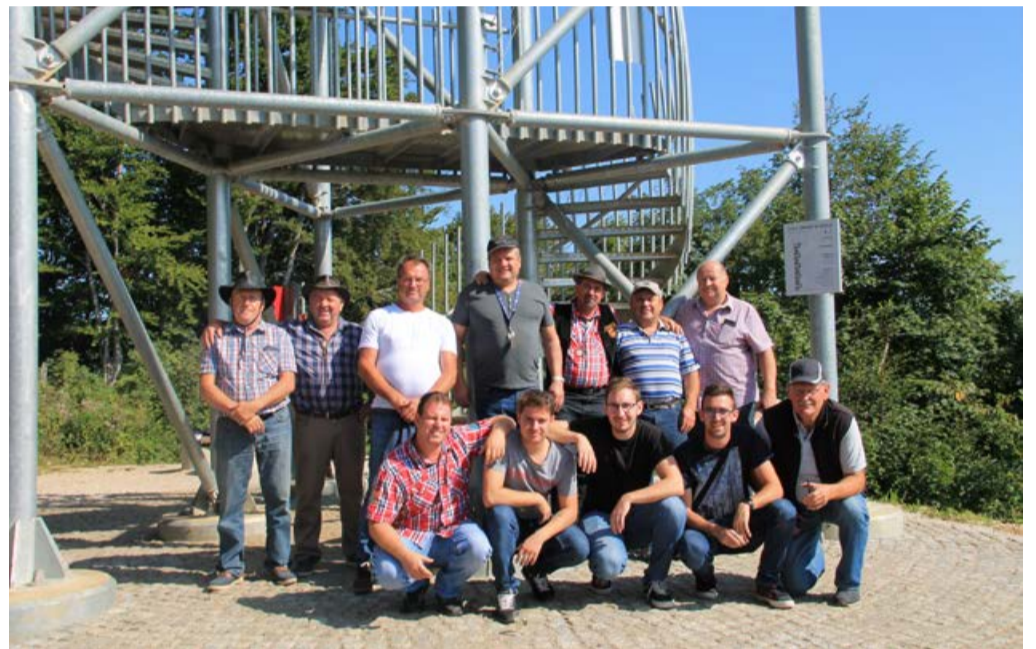
Na potovanju je bilo 10 »oltajmerjev« traktorjev in en starodobni avtomobil.

Želimo vam prijetne jesenske dni.

Anton Kecek

Foto: arhiv društva

Kopjaš

Kopjaš daje ženitovanjskemu sprevedu poseben slavnostni značaj. Mimo tega pa vnaša v ženitovanjski obred mnogo življenja, veselosti in poskočnega plesnega ritma. Na levem rokavu in za klobukom je okrašen z velikimi pušlci in raznobarnimi trakovi, ima bele rokavice, preko ramen pa slovensko trobojnico, t. j. obramnico. Svojčas so bili še bolj ozaljšani z zidanimi robci. V svojo ženitovanjsko obredno službo stopi kopjaš tedaj, ko ženin s starešino in svati odhaja iz hiše po svojo nevesto.

Zunaj se postavi poleg vrat, svoje kopje, na katerem so pritrjeni lepa kmečka ruta kot zastava in številni raznobarni trakovi, pa dviga nad pragom kvišku in tvori z njim nekak slavolok, pod katerim gredo svatje ven iz hiše po nevesto. Pred poroko je vloga kopjaša v glavnem dostojanstveno zadržana, bolj tiha in mirna. Njegove tovarišice so svaterce, belo oblečene deklice, nevestine družice, za katere skrbi ves čas svatbe.

Ko se napotijo v cerkev Sv. Marka, na čelu spreveda koraka kopjaš. Poleg neveste gre v cerkev debela mati. Kopjaš spet stvori nad cerkvenim pragom s kopjem slavolok, pod katerim gredo pari v cerkev.

Prvi pride po poroki iz cerkve kopjaš, z njim godci, ki pa navadno čakajo konca poroke kje v bližnji gostilni. Seveda, ko je poročni obred pri kraju, morajo biti godci pred cerkvijo in sprejeti poročni par in svate s poskočnimi koračnicami ali polkami. Zdaj po zdavanju je kopjaš povsem izpremenjen.

Godci godejo, kopjaš pa na njihovo muziko koraka, pleše in se vrti. Vriska, kopje dviga kvišku in ga celo meče visoko v zrak in ga potem z roko urno lovi. Na tak način pravzaprav kopjaš izraža veliko veselje nad poglavitnim poročnim dogodkom v cerkvi ter ves radosten oznanja s svojim plesom in metanjem kopja v zrak: gostúvanje se je pričelo!

Ko nevesta z ženinom prihaja iz cerkve, je kopjaš takoj pri cerkvenih vratih: pod njegovim kopjem gredo ženin, nevesta in svatje iz cerkve. Poznano je, da skušajo fantje oz. svatje eno ali drugo stvar na svatbah ukrasti. Tako ukradejo na gostiji pri Sv. Marku kopjašu njegovo kopje. Odnese mu ga in skrijejo celo v dimnik. V starih hišah so mu ga pa skrili nekje v tramovju.

Dalje skušajo ukrasti vaški g r b. Grb vasi Stojnci je jetrnca [jetrna klobasa], Nove vasi: gaga [gos], Sv. Marka: sirotka (po drugih zapisih riba) itd. Ta vaški grb visi na svatbi

Jurij Šubic, Poročni prizor (ok. 1870)

kje nad pečjo v hiši ali pa ga skrijejo v papirnatega ježa na stropu. Fantje iz sosedne vasi ta grb vneto iščejo, da bi ga ukradli in odnesli v svojo vas. Ako se ga jim posreči ukrasti, je to za vas velika sramota. Tedaj morajo vaščani skrbeti, da ga na kak način spet dobijo nazaj.

Kopjaš je vodil obredni plesu z bosmani, ki se je odvijal pred polnočjo.

Ob polnoči nevesti odvzamejo z glave poročni venec, nato nevesta odide v kamro in se preobleče v temen nedeljski gvant. Zdaj šele je žena, gospodinja.

Kopjaš vzame kroznik in prične pobirati denar za muzikante in kuharice.

Povzeto po zapisu Borisa Orla: Ženitovanjski običaji na Dravskem polju niže Ptuja (Zapis je nastal februarja, leta 1941 v vaseh Bukovci, Markovci in Nova vas). (vir: https://www.etnomuzej.si/files/etnolog/pdf/etnolog_14_1942_orel_zenitovanjski.pdf)

Še nekaj odgovorov in spoznanj glede vloge kopjaša v času pred 1 sv. vojno in danes (dodatek avtorja)

B. Orel opisuje kopjaša iz obdobja med obema svetovnjima vojnoma. Kakor je razvidno iz slike Šubica, nastale okrog leta 1870 v Markovcih, je bil kopjaš popolnoma drugačen, kot ga poznamo danes. Iz slike je razvidno, da se je kopjaš razvil iz zastavonoša z vaškim grbom na drogu. V času med obema vojnoma je bil nekakšna mešanica enega in drugega, torej kopjaš, kot ga poznamo danes, ob pomoči zovčina z vaškim grbom. Enako velja za trobojnice (traki), ki so se pojavili po 1. svetovni vojni.

Opis se nanaša zgolj na enega kopjaša na

vsaka poroki. Le kako je torej prišlo do združenja kopjašev v skupine in do njihovega plesa?

Poroke so se odvijale v glavnem v predpustnem času. Večina porok je bila prav na 'mastro'pustno nedeljo (večernice, običajno ob 14. uri popoldan). Rekord je bil po zapisih iz cerkvene kronike 12 porok naenkrat. Poročna maša je bila skupna za vse. Po cerkveni poroki so mladoporočenci molili še za srečen zakon pri vseh oltarjih v cerkvi. Zunaj so godci igrali in kopjaši poplesavali. Očitno jim je to dejanje bilo zelo všeč in se je ta del tradicije obdržal vse do današnjih dni. Gre torej za ženitovanjski običaj v času fašenka.

Dragan Mikša

Foto: MZ
Današnja podoba kopjaša

Priložnostne razstave v ptujski knjižnici

Razstavna dejavnost ima v knjižnicah dolgoletno tradicijo. Knjižnice pripravljajo različne knjižne razstave ob jubilejnih dogodkih književnih ustvarjalcev, ob podelitvi nagrad in priznanj, postavljajo tematske razstave, vezane na zgodovinske dogodke, domoznansko dejavnost, razstave s področja slikarstva, fotografije, kiparstva. Čeprav razstavna dejavnost ne sodi med tradicionalne naloge knjižnic, je prirejanje razstav postalo običajno sredstvo za promocijo književnega gradiva. V preteklosti so bile klasične razstave knjig, artefaktov in drugih predmetov stalnica v knjižnicah, z razvojem tehnologije pa so svoje razstave iz fizičnega prostora preselile na splet.

V Knjižnici Ivana Potrča Ptuj uporabnike z razstavami pred Študijskim oddelkom, v razstavišču knjižnice in v Mladinskem oddelku opozarjamo na umetniško, zgodovinsko in dokumentarno vrednost gradiva. Namen razstav je izobraževanje, ozaveščenost, promoviranje razpoložljivih virov ter seveda spodbujanje bralne kulture. V razstavnih vitrinah pred Študijskim oddelkom se na leto zvrsti 12 razstav. V mesecu septembru pripravljamo razstavo o življenju in delu Lewisa Carrolla, »očeta« *Alice iz čudežne dežele*.

Lewis Carroll s skoraj pozabljenim pravim imenom Charles Lutwidge Dodgson velja za enega najbolj vplivnih in največkrat navajanih angleških piscev. Njegove zgodbe o Aličinih dogodivščinah so postale svojevrstna klasika otroške književnosti. Lewis Carroll se je uveljavil kot inovativni avtor, ki v svojih delih kombinira fantastične in nesmiselne elemente. Čeprav ga poznamo predvsem kot književnika, je njegova fikcija le del njegovega ustvarjalnega delovanja, saj je bil tudi ugleden matematik, logik, fotograf, izumitelj in anglikanski diakon.

Charles Lutwidge Dodgson se je rodil 27. januarja 1832 v Daresburyju, v angleški grofiji Cheshire. Umril je leta 1898 v Guildfordu za posledicami pljučnice. Bil je najstarejši sin in tretji od enajstih otrok. Družina Dodgson je bila močno povezana, Charles je z vsemi sorojenci ohranjal tesne odnose vse življenje. Ljubezen do pisane besede se je rodila dokaj zgodaj, saj je že kot otrok pisal pesmi, kratke zgodbe, sestavljal uganke in križanke, izumljal družabne igre. Svoja dela je objavljala v družinskem časopisu *Mischmasch*. Do 12. leta se je šolal doma, potem pa šolanje nadaljeval na richmondski klasični gimnaziji in kasneje v šoli Rugby, kjer se je izkazal kot dober učenec, še posebej pri matematiki in teologiji. V Oxfordu, na Christ Church Collegeu, je diplomiral iz matematike. Profesionalno pot je začel in končal na svoji alma mater, kjer je poučeval matematiko. Matematični in logični problemi so ga

Foto: Gregor Korošec

nadvse zanimali, z njimi se je ukvarjal tudi znanstveno. Njegovo najbolj znano delo je gotovo *Alice v čudežni deželi* in njeno nadaljevanje *Skozi zrcalo in kaj je Alice našla na drugi strani*. Še pred izidom *Alice* je objavil tri strokovne knjige. Matematična dela je pisal pod krstnim imenom, za otroške knjige pa je uporabljal psevdonim Lewis Carroll.

Delo *Alice's Adventures in Wonderland* je izšlo leta 1865 v viktorijanski Angliji. Za tiskano obliko zgodbe se lahko zahvalimo hčerki dekana oxfordskega kolidža Alice Liddell. Da bi razvedril hčerke prijatelja Henryja Liddella, jim je med veslanjem po Temzi pripovedoval zgodbo o deklici in njenem neverjetnem potovanju. Eno izmed deklet, desetletna Alice, je Dodgsona po izletu toliko časa prepričevalo, da ji je nazadnje ustregel in svojo pravljico tudi zapisal. In rodila se je Alice, bistroumna sedemletnica, ki nalašč in brez oklevanja skoči v zajčjo luknjo in s tem v svet čudes. Lewis Carroll je napisal tri različne zgodbe o Alici. Prvo različico (1863) je namenil sestram Liddell, drugo verzijo (1865) namenil širši publiki, delo *The Nursery Alice* (1890) pa je namenil najmlajšim bralcem.

Knjiga je ena izmed največkrat prevedenih del in še vedno zaseda pomembno mesto v popularni kulturi. Prvi slovenski prevod smo dobili leta 1951. Zgodbo je poslovenil Bogo Pregelj. Skoraj dve desetletji kasneje, leta 1969, je izšel prevod Gitice Jakopin.

Alice v čudežni deželi je literarno besedilo, ki ga označimo z besedo nonsens, nesmisel. Literarni strokovnjaki so jo uvrstili v novo literarno zvrst, ki so jo poimenovali »nesmiselna literatura« oziroma »nonsens«. *Nonsens je lahko poezija ali proza oziroma predvsem oboje skupaj. Povezuje se z neologizmi ali kar širše z besedotvornimi postopki, pri katerih je pomembna zvočna podoba nastalih besed. Soroden pa je tudi duhovitim in zelo logičnim pomenskim nasprotjem* (Simoniti, 1997).

Charles Lutwidge Dodgson je bil sramežljiv, jecljajoč matematik, ki je v družbi otrok postal duhovit in prisrčen pravljicar, Lewis Carroll.

Jožica Vodopivec
Knjižnica Ivana Potrča Ptuj

60. jubilej župnika Janeza Maučeca

En dan v letu je človeku poseben. Zato, ker ga vrne na začetek, ker ga spomni na skrivnost življenja, na blagoslov rojstva in na čudež obstoja.

En dan v letu je tak, ko človek obstane in prešteje leta, ki so minila in se sam pri sebi vpraša ali je na pol poti, morda malo manj, morda malo več...

Župnik Janez Maučec že 26. leto med nas, markovske farane, prenaša besedo resnice, evangelij svojega odrešenja. Hvaležni smo, da ga je Bog namenil prav v našo župnijo, kjer smo tekom let s skupnimi močmi ustvarili mnogo. Na različnih področjih se skupaj trudimo, da župnija ostaja živa. Zadnje leto je tudi zanj bilo leto preizkušenj, a je vztrajnost in molitev ovire premagala, saj Bog vselej prav obrne.

6. julija letos je župnik Janez praznoval 60. rojstni dan. Na praznično nedeljo, 11. julija, smo se smeli poveseliti skupaj z njim: pri jutranji in pozni sveti maši, ki je bila še posebej slovesna, kasneje pa še na skromni zakuski.

Iskreno vam čestitamo, spoštovani gospod župnik, prav vsi farani, še posebej pa vaši ožji sodelavci: člani Župnijskega pastoralnega sveta, člani obeh zakonskih skupin, vsi združeni pevci s kora ter mnogi posamezniki, vaši prijatelji.

Želimo vam, da bi bilo stisk in preizkušenj čim manj, da bi se veselje in dobra dela množila, vaše navdušenje ne omagovalo in da bi se vaša vnema dotaknila vseh nas.

Psalm 43 pravi: »Stopil bom k Božjemu oltarju, k Bogu veselja moje radosti.« Naj bo to – dragi gospod župnik – vaše vodilo do naslednjega rojstnega dne.

FR Foto: Marjan Tement

Ste že obiskali župnijsko knjižnico?

Župnišče je velika stavba v središču naše občine in v velikih stavbah se najde veliko stvari. V markovskem je predvsem veliko knjig. In knjige niso namenjene temu, da se na njih nabira prah ali da služijo kot podstavek za računalniški ekran (četudi včasih najdejo svojo mesto tam). Knjige so za branje, za nabiranje modrosti in znanja.

Tako smo pred dvema letoma v župnišču zbrali vse knjige, jih popisali, jim dodelili kategorije in jih postavili na police v prostor zraven župnijske pisarne v pritličju. In tako je nastala **župnijska knjižnica**.

Župnijski knjižnici svoj čas in računalniško znanje podarjajo mladi, ki skrbijo za knjige in knjižnični sistem izposoje ter na svoj način prispevajo k utripu naše župnije. Veliko vas je knjižnico že obiskalo, mnogi ste njeni redni obiskovalci.

V knjižnici najdete poezije, romane, kratke zgodbe, (avto)biografije, veliko literature za otroke in mladino, priročnike, zbornike ter veliko naslovov, ki so tako ali drugače povezani z vero ali Cerkvijo. Prav posebna kategorija je "osebna izpoved", kjer najdete resnične zgodbe resničnih ljudi, ki so doživeli različne preizkušnje in preživeli.

VABLJENI STE PRAV VSI – TISTI, KI RADI BERETE, IN TISTI, KI SPLOH NE. Pridite in pogledjte, kaj vse ponuja knjižnica.

ODPIRALNI ČAS: vsako nedeljo (če ni povedano drugače pri oznanilih) med 8.00 in 9.45 ter po pozni maši med 11.00 in 11.30.

Izposoja knjig je brezplačna.

Župnijska knjižnica se nahaja v pritličju župnišča, zraven župnijske pisarne, glavni vhod s cestne strani.

Nika Rožanc

ŽUPNIJSKA KNJIŽNICA

Delovni čas: vsako nedeljo med 8.00-9.45 in 11.00-11.30

Izposoja je brezplačna!

Cerkveni pevski zbor vabi nove pevce

- vaje ob petkih ob 18.00 v prostorih društva (Markovci)
- petje ob nedeljskih mašah
- petje na različnih cerkvenih in posvetnih dogodkih
- prijetna družba
- odlična glasbena sprostitvev po dolgem tednu

**VABLJENI
PREDVSEM
MOŠKI
GLASOVI!**

Kako do nas? Pridite v nedeljo ob 10.00 na kor, pokličite zborovodkinjo (031236411 - Alenka) ali nam pišite na naši FB strani! **Veseli vas bomo!**

Pogled v drugačen svet ...

Že kar nekaj let je v meni tlela želja, da se odpravim na prostovoljno delo v tujino. In letos mi je zares uspelo. V začetku leta sem se prijavila na program POTA in spoznala še tri druge prostovoljke – Jano, Alenko in Ivano, s katerimi smo se hitro ujele in postale odlična ekipa. Najprej smo se želele skupaj odpraviti v Kazahstan, kjer bi pomagale na oratoriju, opravljale lažja fizična dela, ob popoldnevih pa tamkajšnje otroke učile angleščine in igranja kitare. Naše priprave so bile že v polnem teku, kupile smo tudi že letalske karte, potem pa se je zalomilo. Zaradi slabih epidemioloških razmer nas v Kazahstanu niso mogli sprejeti. Kljub temu nismo obupale in smo s pomočjo organizacijske ekipe POTA začele iskati alternativne možnosti. Verjele smo, da se bo na koncu vse dobro izteklo. In se je res. Marijine sestre v Ukrajini so se ponudile, da nas sprejmejo in tako smo se avgusta res odpravile k njim.

Sestre Barbara (ki je slovenska misijonarka), Marta in Vasylyna živijo na griču v Kijevu, ob njihovi hiši pa stoji še ena, v kateri stanujejo lazaristi. Oboji so nas zelo lepo sprejeli; počutile smo se kot doma. Marijine sestre veliko svojega časa namenijo brezdomcem, bolnikom in drugim osamljenim starejšim. Poleg tega financirajo tudi center za brezdomce, kjer jim omogočajo, da prespijo, dobijo nekaj hrane in si operejo oblačila. S sestrami smo velikokrat odšle tja, pomagale pri razdeljevanju hrane in pranju. V centru smo prepleskale eno od sob in pripravile mini koncert za brezdomce. Enkrat tedensko smo se sestram pridružile na pogovorni skupini z brezdomci, kjer smo slišale veliko težkih zgodb. Nenavadno se mi je zdelo, kako hitro lahko v Ukrajini postaneš brezdomec. Plače so zelo majhne, najemnine za stanovanja pa ogromne, zato si ljudje velikokrat ne morejo privoščiti strehe nad glavo in so prepuščeni ulici. V celotnem mestu je vidno, da so razlike med sloji res velike. V ogromnem 5-milijonskem Kijevu lahko vidiš vse na enem mestu – moderne luksuzne zgradbe, skoraj razpadajoče bloke, lepo urejene parke in ogromna zaraščena območja. Na isti ulici so na eni strani prestižne restavracije, na drugi pa brezdomci, ki nimajo ničesar. Večkrat smo se odpravile k njim in jim razdelile sendviče in čaj.

Foto: osebni arhiv

V preostalem času smo generalno počistile hišo lazaristov in uredile njeno okolico, zalepile 4000 znamk, »poštempljale« 4000 kuvert, lepile vizitke, trle orehe, popisovale zdravila, spekle preko 2000 medenjakov in jih vsakega posebej spakirale. Večere smo si krajšale s petjem, pletenjem rožnih vencev in pogovori.

Čeprav v Ukrajini čas teče počasneje in delajo po načelu »se zmenimo jutri«, je naša tritedenska izkušnja zelo hitro minila. Res je, da v Ukrajini nismo »rešile sveta«, smo pa lahko dale delček sebe drugim. Ob tem bomo sedaj veliko bolj cenile našo lepo malo Slovenijo.

Vrnile smo se konec avgusta, ampak še vedno podoživljam številne lepe trenutke. Težko je na kratko opisati takšno izkušnjo. Ravno zato bomo več o pripravah na projekt, Marijinih sestrah, ki so res pravi zgled, norem ukrajinskem prometu, pravoslavnih cerkvah, učenju cirilice, kitkah in sirovih palčkah predstavile še na potpisu. Točen datum še ni določen, lahko pa za več informacij na Facebook-u ali Instagramu poiščete POTA – Program mladinskega misijonskega prostovoljstva in nam sledite.

Ob koncu se zahvaljujem vsem, ki ste nas vzpodbujali ali finančno podprli in bili posredno del te zgodbe. Denar je bil v celoti namenjen misijonom. Nekaj ga bodo porabili v Kazahstanu, preostanek pa smo odnesle sestram v Ukrajino, ki bodo s tem denarjem pokrile najemnino prostorov centra za brezdomce.

Špela Vrtačnik

Program POTA:

- Smo mladi, ki nam je mar za srca ljudi širom sveta.
- V vsakem izzivu vidimo priložnost, da s svojimi talenti spreminjamo svet.
- Učimo se od Boga, drug od drugega, iz razmer in izkušenj ter prinašamo veselje evangelija.
- Mladim omogočamo misijonsko prostovoljstvo, ki jih osebno in duhovno obogati.
- Gradimo mrežo odnosov z raznolikimi skupnostmi doma in po svetu.
- Upamo si zapustiti cono udobja ter postati majhni, da lahko spoznavamo, sprejemamo in se prilagajamo kulturi bližnjega in različnim navadam.

90 let Ivane Arzenak iz Markovcev

10. julija je praznovala 90. rojstni dan Ivana Arzenak iz Markovcev. Njena rodna vas so Stojnci, kjer se je rodila v številni družini Zemljarič, po domače Gregovi. Je najstarejša izmed trinajstih otrok; danes so živi še 3 bratje in dve sestri. Kot najstarejša je skrbela za mlajše brate in sestre in jim bila kot druga mama. Pri 22 letih se je odpravila s trebuhom za kruhom v Srbijo, v Pančevo, kjer je imela možnost, da se izuči za kuharico. Zaposlila se je v bolnišnici v Pančevem, po nekaj letih pa se odpravila v tujino, natančneje v Nemčijo, kjer se je zopet zaposlila v bolnišnični kuhinji. Po 10 letih ji je začelo nagajati zdravje in se je odločila za vrnitev v domovino, kjer je v Markovcih kupila starejšo hišo, jo obnovila in v kateri živi še danes. Bila je poročena le kratek čas, saj je mož zbolel in umrl. Svojih otrok nima, z veseljem pa jo obiskujejo sorodniki in sosede. Z veseljem pove, da ji je v življenjskih preizkušnjah najbolj pomagala vera v Boga in molitev. Pri 90 letih ji zdravje še kar služi, zato še vedno obiskuje svete maše in molitev. Mnoge pokojne je v vežici pospremila z molitvijo, kar počne še danes.

Vaščani, DU, člani OORK in župnijska Karitas ji želimo obilo zdravja in vsega dobrega.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog

Častitljivih 90 let Marka Novaka iz Borovcev

V letošnjem spomladanskem mesecu aprilu je bil na »Čušovi domačiji« v Borovcih prav poseben dan, saj je 90. rojstni dan praznoval naš »ata«, dedek, Marko Novak. Ata je bil rojen 25. aprila 1931 v Borovcih mami Neži in očetu Antonu. Rodil se je kot prvi otrok v družini, odraščal je še s tremi sestrami. Ata se rad spominja soseda Tona, s katerim sta bila dobra prijatelja, odkar sta vedela drug za drugega. Velikokrat nam pripoveduje o tistem času in dogodivščinah, ki so se dogajale. Časi brezskrbnega otroštva so minili, tudi čas osnovne šole. Prišel je čas službe. Na gradbenem podjetju Drava Ptuj se je izučil za zidarja. Kasneje je opravil šolanje za gradbenega delovodja, ki je potekalo v Ljubljani.

Bodočo ženo je našel nedaleč v stran od svojega doma, mladenko Angelo Čuš. Skupaj sta si ustvarila dom na

Foto: osebni arhiv

»Čušovi« domačiji. V zakonu so se jima rodili štiri otroci, Marija, Martina, Franc in najmlajši sin Marko. Morala sta trdo delati, da sta otrokom omogočila otroštvo, na katero imajo še zdaj vsi najlepše spomine. Hčerki in sinova se še sedaj radi pohvalijo, da so že v osnovni šoli imeli vsak svojo sobo, katere jim je uredil ata. Pri svojih štiridesetih letih je dedek naredil voziški izpit. Kupil si je svoj prvi, čisto novi avtomobil, Zastavo 1300. Starejši hčeri Marija in Martina pravita, da se dobro spominjata tistega dne, ko je ata pripeljal domov avtomobil in veselja, ko ju je prvič zapeljal z njim.

Dedek je rad pomagal sorodnikom pri gradnji hiš, tako z delom kot z nasveti. Tudi sedaj, kljub letom, še vedno rad postori kakšno manjše delo okrog hiše, kaj večjega pa prepusti najmlajšemu sinu Marku, ki živi na domačiji.

Ata in mama se z veseljem spominjata časov, ki so minili, in se veselita tistih, ki prihajajo. Pravita, da sta drug ob drugem in svoji družini izpolnila vse, kar sta si želela. Zakonsko srečo v lepih in manj lepih trenutkih skupaj gradita že 59 let. Rad se pohvali, da je dedek dvema vnukoma in dvema vnukinja-ma ter pradedek trem malčkom. Rad spremlja šport in poročila na televiziji, zato nam velikokrat poroča o aktualnih dogodkih.

Srečni smo, da ga razveselimo z našim obiskom in hvaležni za skupne trenutke.

Čeprav je nekaj dni pred objavo tega članka naš ata preminil, vseeno poklanjam ta zapis Vam in njemu v spomin.

Ata, pogrešali te bomo.

vnukinja Ana Vrbančič

Servis gospodinjskih aparatov, elektronskih naprav in TV/LCD

Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571

KOLOFON

List iz Markovcev je glasilo Občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor:
Ivan Golob, Doroteja Kostanjevec, Marko Kunčnik, Dragan Mikša, Neža Tement

Odgovorna urednica:
Alenka Domanjko Rožanc

Lektoriranje:
Doroteja Kostanjevec

Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci
Telefon: 02 788 88 80

Spletni naslov: www.markovci.si, <https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci/>

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko je petek, 26. novembra 2021.

OBRAZ PTUJA

Sedemdeset let že na tržnici

Tilčka Vidovič, ptujska branjevka, rada glasno pozdravi vsakogar in mu preda še tisto, česar ni nameraval kupiti

Me branjevkami in kakšnim branjevcem, ki jih je mogoče srečati na ptujski mestni tržnici, je Tilčka Vidovič gotovo tista, ki ima največ izkušenj pri prodaji domačih izdelkov. Da bo zdaj že kakih 70 let, kar prihaja na tržnico, pravi še vedno čila 93-letnica, se nasmehne in v časopisni papir zavije za dobro pest fižola, ki si ga je zaželela ena od mestnih gospa.

Še kupujejo domače

»Imam stalne stranke, zdaj jih je resda vse manj, a še se najdejo ljudje, ki prihajajo na tržnico in kupujejo domače. Pri meni na stojnici je najti vse, kar je dobrega za v lonec. Tudi sama najraje kuham domačo hrano. No, sem kuhala, zdaj, ko jih imam že kar nekaj čez devetdeset, so moji domači rekli, da sem se dovolj nakuhal, in mi kosila vozijo iz domače gostilne. Jaz pa si vmes, za večerjo ali kako južino, še vedno pristavim svoj piskrček in si skuham kako župico, tako s krompirjem, mladim grahom in z veliko peteršilja,« pravi Tilčka Vidovič, ki je tletošnja pomlad, ko je pihalo tam pod streho tržnice, staknila pljučnico. »Skoraj bi me pobralo, pa se nisem dala, sem rekla zdravnikom, naj me spravijo vsaj toliko v red, da bom praznovala rojstni dan. No, so me poslušali in lepo skrbeli zame.«

Vselej imele »dobro robo«

»Zdaj, ko že malo težje hodim, mi radi pomagajo domači. Sin me zadnje čase vozi sem, na tržnico. Sem pa še pred dobrim letom ali dvema dobila podaljšano vozniško. Ja, jaz sem res veliko prevozila tisti moj avto, s kolegicami smo se odpravile tudi v kake toplice, na izlet. Včasih smo si naložile še košare zelenjave in šle preverit, kako nam gre prodaja tam, kjer nas ne poznajo. In vselej smo vse prodale, saj smo imele dobro robo, pa zgovorne smo bile in ljudje imajo to radi,« pravi najstarejša ptujska branjevka, ki je odraščala v družini z osmimi otroki in je morala

Foto: SPP

že zgodaj poprijeti za delo. »Včasih smo že majhni otroci pomagali staršem pri delu. Mene je najbolj vlekel na domači vrt, in ko sem videla, kako lepo solato imamo, sem se odločila, da jo grem prodat v mesto. Tako se je začelo, rada sem kdaj tudi pobarantala, za stalne stranke pa vedno poskrbela za kak priboljšek.«

Slavica Pičerko Peklar,
časopis Večer, 15. 7. 2021

32. festival Dobrote slovenskih kmetij

Leto 2021 je zaznamovala epidemija Covid-19, ki je v veliki meri spremenila naša življenja in način komunikacije. Kljub temu smo v Kmetijsko-gozdarskem zavodu Ptuj v sodelovanju z ostalimi Kmetijsko-gozdarskimi zavodi iz Slovenije in zamejskimi Slovenci uspešno izvedli 32. ocenjevanje izdelkov v sklopu prireditve Dobrote slovenskih kmetij. Na teh ocenjevanjih so tudi letos s svojimi izdelki sodelovale občanke in občani občine Markovci ter za svoje zelo kakovostne izdelke prejeli priznanja.

Ime in priimek	Naslov	Ime izdelka	Priznanje
Marija Pivko – EKO kmetija Pivko	Stojnci 22	aronija BIO domače žganje	zlato priznanje
		100 % BIO sok aronija	zlato priznanje
		aronija BIO domači liker z medom	srebrno priznanje
Slavica Vinček	Stojnci 28	krofi	srebrno priznanje
		domači kruh	bronasto priznanje
Nataša Svenšek	Markovci 62	orehova potica	zlato priznanje
Dario Štumberger	Stojnci 20	bučno olje	bronasto priznanje

Foto: arhiv KGZ Ptuj

Kmetje lahko svoje nagrajene izdelke označujejo z zlatim, srebrnim ali bronastim znakom Dobrot slovenskih kmetij. Te znake smo v letošnjem letu nadgradili in jim dali novo podobo. Izdelki, označeni s temi znaki, vam zagotavljajo, da je to zelo kakovosten izdelek iz surovin, ki so pridelane in predelane na slovenskih kmetijah.

Na 32. festivalu Dobrote slovenskih kmetij smo podelili 491 zlatih, 258 srebrnih in 134 bronastih priznanj senzoričnega ocenjevanja izdelkov. Veseli nas, da je med nagrajenci veliko mladih prevzemnikov kmetij, ki vidijo razvojno priložnost za svoje kmetije. Vsem iskrene čestitke za znanje, voljo, pogum.

Slavica Strelec

Podelitev priznanj je potekala v soboto, 4., in v nedeljo, 5. septembra 2021 na dvorišču Minoritskega samostana na Ptuj v sklopu 32. festivala Dobrote slovenskih kmetij.

Ker organizatorji želimo kakovostne izdelke iz kmetij čim bolj približati kupcem, smo vzpostavili novo spletno stran www.dobrotelovenskihkmetij.si ter nadgradili celotno podobo blagovne znamke Dobrote slovenskih kmetij.

Na zgoraj navedeni spletni strani najdete vse informacije o ocenjevanju in prireditvi. Posebej bi vas želela opozoriti na katalog nagrajenih dobrot iz kmetij, ki lahko tržijo svoje izdelke. Tako na enem mestu najdete izdelke iz celotne Slovenije in kontakte kmetij, kjer te izdelke lahko kupite.

Strokovna ekskurzija gasilskih veteranov OP Občine Markovci

Komisija za delo z veterani v OP Markovci je za svoje gasilske veterane organizirala strokovno ekskurzijo – kot zahvalo za našo minulo delo, saj so veterani veliki mozaik v zgodovini našega gasilstva.

Na povabilo se je odzvalo veliko veteranov in veterank. Avtobus se je napolnil do zadnjega sedeža.

Vlada Plohl je poskrbel, da je bilo dovolj hrane in osvežilne pijače za na pot. Organizacijo prečudovitega izleta je pripravil Ivan Golob – vodja veteranov pri OP Markovci.

Dobro razpoložene z obilo dobre volje je avtobus zapeljal proti prelepim haloškim gričkom. Pot je vodila skozi dolino proti Žetalam, kjer je bil krajši postanek za kavico.

Naslednji postanek je bil v Muzeju na prostem v Rogatcu. V muzeju ob vznožju Donačke gore, v avtentični štajerski krajini, ohranjajo srednještajersko ljudsko stavbarstvo subpanonskega tipa, značilno za Obsotelje v času od 19. do sredine 20. stoletja. Na razširjenem območju Muzeja na prostem ob sprehajalni poti do kamnarske bajte in proti razgledišču se razprostirajo zeliščni vrtovi. Jedro muzeja z originalnimi stavbami je z leti preraslo v največji slovenski muzej na prostem in kulturni spomenik državnega pomena. Leta 1997 je bil nominiran za evropski muzej leta.

Po ogledu je sledila malica, da bi se lažje povzpeli do grajskega kompleksa Strmol, kjer je že čakala vodička. Strmol je bil prvič omenjen leta 1436, ko so celjski grofje podelili Jakobu Strmolskemu iz Cerkelj na Gorenjskem stolp pri Rogatcu. Dvorcu vračajo življenjski utrip zgodbe iz preteklosti v novi preobleki: koncerti, tematska vodstva, gledališki prizori iz življenja v času baroka, delavnice v Rokodelskem centru Rogatec in slikovite razstave. Sprehod po grajskih prostorih ponuja tudi priložnost, da odkrijete arhitekturne značilnosti različnih umetnostnih slogov – renesanse baroka in klasicizma, pokukate v vsakdanjik grajske gospode in ob ogledu razstav prisluhnete zgodbam o nekdanjem življenju v Rogatcu in okolici. Pred odhodom je z obiskom presentila podžupanja občine Rogatec, zaželela dobrodošlico veteranom ter še naprej prijetno vožnjo proti končni destinaciji Zreče. Občina Zreče je del Pohorja in je v osrednjem delu močno razčlenjena, polna grap in osojnih pobočij. Zaradi urejenih toplic Terme Zreče in turističnih zmogljivosti na Rogli se občina uveljavlja kot pomembno turistično območje. Cilj gasilskih veteranov je bil gasilski dom PGD Zreče. Poveljnik Marijan Jelenko je opisal bogato zgodovino gasilskega društva, ki je bilo ustanovljeno leta 1946. Prvi začetki delovanja na področju požarne varnosti v Zrečah segajo že od ustanovitve Štajersko železo industrijske družbe, vendar niso bili organizirani kot organizacija gasilstva. Po končanem zanimivem prikazu delovanja društva je sledila pogostitev s pohorskim loncem, domačim kruhom, dobro kapljico ter z okusnimi slaniki.

V svoj hram – cerkev Sv. Egidija je veterane povabil farni župnik, gospod Peter Leskovar. Župnija Zreče jima 3 podružnice: cerkev matere Božje - Brinjeva gora nad Zrečami, cerkev Sv. Martina – Zlakova, cerkev Sv. Neže – Golika. Z veseljem so prisluhnili nagovoru in stekel je pogovor v prijetnem vzdušju. Zaupal je celo, da sta bila z markovskim župnikom sošolca v bogoslovju v pripravah na mašniški poklic.

Ostala še je pripravljena degustacija vin v Vina hiša Andrejc. Gospodar je veterane popeljal v vinsko klet, ki je prirejena za degustacije. "Naš vinograd ponuja paleto barv, naše grozdje dozori v nešteto oblik, naše vino razvaja z mnogoterimi okusi, a karakter naših vin ostaja nespremenjen. Spreminjamo barve, oblike in okuse a ostajamo zvesti karakterju." Postregel je z izvrstnimi vrstami vina in ob vsakem povedal tudi veliko o razvoju vinogradništva njihove kmetije. V kleti so nas veterane s svojo prisotnostjo počastili člani OGZ Ptuj – poveljnik Zvonko Glažar, Janez Liponik in Janko Kodrič.

V prijetnem kramljanju je čas prehitro zbežal. Sledil je še krajši postanek v Slovenski Bistrici in nato še kočna postaja v PGD Stojnci, kjer je sledil ogled razstave starih gasilskih predmetov. Poveljnik PGD Stojnci Aleš Lenart nam je predstavil in nas popeljal skozi bogato zgodovino društva ter opisal razstavljene predmete.

Želimo si, da bi strokovna ekskurzija za veterane OP Markovci postala tradicionalna. Zahvala gre OP Markovci, OGZ Ptuj, podjetju Vebo Maribor ter vsem našim PGD društvom v Občini Markovci, ki so omogočili svojim veteranom zelo lepo strokovno ekskurzijo, vodji veteranov v OP Markovci Ivanu Golobu, Vladu Plohlju ter seveda vsakemu veteranu posebej za prijetno druženje.

Sonja Erlač

Foto: IG

PGD Prvenci-Strelci počastilo poklicnega operativnega gasilca

Naš marljivi in operativni gasilec PGD Prvenci-Strelci Gregor Golob je 9. junija 2021 v Gasilski šoli Ig končal usposabljanje za poklicnega gasilca.

Bil je v skupini tečajnikov 28. generacije poklicnih gasilcev v učnem centru Ig za zaščito in reševanje pred naravnimi in drugimi nesrečami ter uspešno opravil usposabljanje za poklicnega gasilca.

Gasilci iz Prvencev smo zelo ponosni, da smo dobili operativnega poklicnega gasilca, ki bo nam v pomoč pri preventivnem in operativnem izobraževanju v našem društvu. Njemu v čast in nam v ponos smo mu pripravili sprejem z vodnim curkometom.

Poveljnik društva, g. Franjo Meško, mu je v imenu vseh nas gasilcev zaželel dobrodošlico z željo, da prenese svoje znanje gasilcem v društvu ter širše v OGZ Ptuj.

Ivan Golob

V Prvencih svečana predaja vinske kleti in postavitve klopotca

Poletno obdobje se že nagiba v prelepo jesen. To je čas, ki se ga vsi veselimo. Vsa podrast, rastline na njivah, sadovnjakih, vinogradih in na naših brajdah spreminjajo svojo obliko in barvo. V Prvencih to opravimo v času velike maše. Letošnje leto sta to opravila letošnji kletar g. Milan Golob in njegov pomočnik g. Branko Visenjak.

Prvenski kletarji smo obeležili veliki dogodek. Svojemu namenu smo predali vinsko klet, ki bo služila vaškim kletarjem, da se ne bomo srečevali samo pod brajdami. Vinska klet vaških kletarjev je bila večletni projekt. Da smo ga končali, je bilo vloženo veliko prostovoljnega dela in dobre volje kletarjev, PD Prvenci-Srelci, Vaškega odbora, Občine Markovci, svetnika Uroša Meglič in treh donatorjev.

Prostovoljno delo in vsestranski trud prenekaterih si res zasluži pohvalo, med njim še posebej gospodar PD, g. Franc Vrbančič.

Klopotec, vinski kletarji, kletar in njegov pomočnik vabimo vse vaščane v trgatve.

Ivan Golob

Foto: UMM

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci, vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. V ceniku še vedno velja: **1 + 1 GRATIS**, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite **ZASTONJ**. Vabljeni k sodelovanju! Uredniški odbor

CENIK OGLASNEGA PROSTORA		Velikost (v mm)
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR	267 x 386
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR	270 x 378
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR	170 x 378
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 378 (pokončno) ali ležeče 270 x 190
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR	170 x 190 ali 95 x 378 ali 201,5 x 140
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR	133 x 190 ali 270 x 90
- vizitka	20,00 EUR	87 x 50

Druženje v Prvencih

Del "Lubine" ulice se je v soboto, 11. septembra 2021, srečal na športnem igrišču v Prvencih. Po pričevanju gospe Strelec (Tjašove tete) je zgornji del vasi Prvenci dobil takšno ime zaradi nekaj mladih punc, ki so bile brez fantov in so kot takšne bile zanimive za fante od blizu in daleč. Srečanje je potekalo ob glasbi, športnih igrah in dobri hrani ter pijači. V naslednjem letu bomo v Prvencih praznovali 700 let od prve znane omembe vasi. Takrat načrtujemo druženje vseh vaščanov, tudi tistih, ki jih je življenjska pot odpeljala iz naše vasi.

MM

Foto: MB

Tekmovanje za ribiškega carja v Zabovcih

Člani ribiške sekcije pri Športnem društvu Zabovci smo v torek, 13. julija 2021, imeli ribiško ribolovno tekmo za carja sekcije v tako imenovani OVINEK ligi, katere se je udeležilo 14 tekmovalcev, ki nastopajo v tej ligi. Zanimiva je obrazložitev naziva OVINEK liga: skupina ribiških navdušencev, ki je redno lovila ribe za svojo dušo, je na eni izmed tekem postala lačna. Privoščili so si malico, in sicer štruco kruha in ovinek navadne klobase.. Ker to druženje ni imelo nobenega naziva, so v šali te njihove tekme oz. druženja poimenovali OVINEK TEKME. Ime je postalo simpatično in tako imajo več ali manj vsi ribiški aktivni v svojem programu tudi tekme s tem nazivom.

Tretje mesto in s tem naziv drugega spremljevalca carja je dosegel Martin BEDRAČ s težo ribe 5,740 kg, drugo mesto in naziv prvega spremljevalca carja je dosegel Boško PLANJŠEK z ribo, težko 6,280 kg, in naziv carja Ignac HABJANIČ s krapom teže 7,180 kg.

Miran LJUBEC predsednik ribiške sekcije: "Po številu članov smo majhen kolektiv, vendar se trudimo za prijetno vzdušje naših članov in vsakdo lahko najde sebe in svoj interes v tej ribiški skupini. Imamo tako imenovano ovinek ligo, na kateri sodeluje povprečno 15 tekmovalcev, prav tako pa ligo društva, na kateri sodeluje in tekmuje tudi do 18 tekmovalcev. Za obe ligi zbiramo carja društva, kar je naša posebnost. Imamo nočno tekmo, tekmo dvojic, vaško tekmo, kjer lahko tekmujejo tudi ribiči, ki niso člani sekcije. Tudi srečanja s sosednjimi ribiški aktivni ne zmanjka. Je pa res, da je naš ribnik dokaj majhen in smo glede tega omejeni z možnostjo večjega števila nastopajočih."

Ignac Habjanič

Foto: Srdan Mohorič
Zmagovalci Ovinek lige: (od leve proti desni) Boško PLANJŠEK, Ignac HABJANIČ, Martin BEDRAČ.

Markovci : Draženci (82 : 50)

Foto: arhiv društva

Ribiči ŠRD Markovci so 16. julija 2021 organizirali tradicionalno prijateljsko ribiško ribolovno tekmo z Žejnimi ribicami iz Dražencev, ki se je odvijala v ribniku v Prvencih. Ta srečanja so na sporedu že dobro desetletje pri enem in drugem akterju in se približujejo že drugemu desetletju. Društvi sta nastopili z dvanajstčlansko ekipo tekmovalcev in velja omeniti, da je za ekipo Žejnih ribic tekmovala komaj enajstletna Lana ŠEŠERKO, ki je za seboj pustila kar nekaj moških tekmovalcev. Po triurnem učenju plavanja črvov je evidenca pokazala, da so domačini ulovili 82 ribjih repov, gostje pa samo 50. Razlika je očitna in takoj se vidi, kdo je premočni zmagovalec.

Predsednik ŠRD Markovci, Viktor SLAMERŠAK: "Res je, smo zmagovalci s kar malo preveliko razliko, vendar je naš namen dosežen, saj je v ospredju druženje in prijateljstvo."

Predsednik Žejnih ribic, Dušan ČERNENŠEK: "Razlika je kar nekako prevelika in lahko citiram glasno misel enega od sotekmovalcev: Nabrisali so nas kot male š..."

Lep ribiški pozdrav DOBER PRIJEM

Ignac Habjanič

Ribiški car ŠRD Markovci

Člani ŠRD Markovci so 23. julija 2021 organizirali ribiško ribolovno tekmo za RIBIŠKEGA CARJA društva za tekoče leto. Tekme se je udeležilo 24 njihovih članov in vsak izmed njih je upal, da bo ta laskavi naziv osvojil ravno on. Po triurnem namakanju trnkov in učenju plavanja črvov je tehtnica pokazala rezultat, ki je bil za marsikoga malo razočaranje.

Tretje mesto je zasedel Stanko PETROVIČ s krapom 5.700 kg, drugo mesto je dosegel Srečko STRMŠEK s krapom 6.000 kg in prvo mesto ter s tem naziv ribiškega carja ŠRD Markovci za leto 2021 Ivan LESJAK s krapom teže 6,759 kg. Iskrene čestitke vsem trem dobitnikom pokalov, ostalim pa več ribiške sreče prihodnje leto.

Ivan LESJAK je povedal: "Ribiški car društva sem bil že pred dobrimi desetimi leti, zato se letošnji car lepo ujema z dvajsetletnico društva, ki jo praznujemo to leto. Kaj naj še dodam, v danem trenutku je teža moje ulovljene ribe zadostovala za ta naslov."

Ignac Habjanič

Foto: arhiv društva
Ivan LESJAK, ribiški car ŠRD Markovci za leto 2021/2022

Ribiški car ribiške sekcije v Borovcih

V soboto, 21. avgusta 2021 so člani borovske ribolovne sekcije v ribniku v Borovcih organizirali ribiško ribolovno tekmo za ribiškega carja, ki se je udeležilo 22 njihovih članov. Na tekmi si je naziv ribiškega carja ribiške sekcije Borovci pridobil Vlado PIBERČNIK, drugi je bil Zlatko RIŽNAR in tretji Avgust ŠTEFANEK. Vsem trem iskrene čestitke! Zanimivo je, da sta Vlado PIBERČNIK in Zlatko RIŽNAR oba ujela ribo, ki je tehtala 6.750 kg in sta za naziv carja žrebala, kjer je imel srečnejšo roko Vlado, Zlatko pa je postal prvi spremljevalec.

Predsednik ribiške sekcije Borovci Viktor KLINGER: "Tekmo smo imeli planirano že v mesecu juliju, vendar je v tem terminu veliko ribičev dopustovalo in smo jo premaknili za cel mesec, da je lahko sodelovalo čim več članov in pokazalo se je, da je to bila pravilna odločitev."

Istočasno so tudi ribiči ribiške sekcije Zabovci imeli tekmovanje za drugega carja, kajti njihova posebnost je ta, da izbirajo dva in na tekmi je sodelovalo 14 tekmovalcev. Naziv carja si je z najtežjo ribo priboril Miran ZOREC, drugo mesto (prvi spremljevalec) je zasedel Ignac HABJANIČ in tretje mesto (drugi spremljevalec) Aleš JANŽEL. Morda velja omeniti še to, da so pred začetkom tekme člani postavili klopotec ob brajda. Predsednik ribiške sekcije Zabovci Miran LJUBEC: »Zaradi neusklajenosti med ribiški kolektivi sta imeli dve sekciji tekmo v istem terminu, kar se ne bi smelo dogajati, saj so nekateri ribiči so člani v obeh sekcijah in so bili na ta način prikrajšani za eno tekmo."

Ignac Habjanič

Uspešni nogometašnji Nuša in Neža Forštnarič

Nuša in Neža Forštnarič sta srednješolki iz Markovcev, ki sta že od osnovnošolskih let zaljubljeni v nogomet. Strast do te oblike športne aktivnosti in vztrajnost ter trud se jima obrestujejo v Ženskem nogometnem klubu Ptuj, v katerem uspešno delujeta.

Nuša Forštnarič: "S člansko selekcijo se zame in ekipo odpira novo poglavje!"

Nedavna tekma na Ptujju je bila več kot uspešna. Ptujčanke so se pomerile z Ljubljankami. Pod gol, ki bo v zgodovino kluba vpisan kot prvi na tekmah SŽNL, se je podpisala Nuša Forštnarič. "Zadetka sem se zelo razveselila, saj je bil to vendarle moj prvi gol po dvoletnem premoru igranja v ligi. Gol pa je tako še bolj vzpodbudil našo igro," o osebnem kot tudi klubskem mejniku na tekmah SŽNL pravi Nuša.

Dres Ptujja je prvič oblekla že leta 2013, ko se ji je na zelenici pridružila tudi dve leti mlajša sestra Neža. Slednja je v Ljubljani zaklenila svoja vrata, Nuša je dvakrat zatresla mrežo nasprotnic. Priznava, da se takoj po zadetku ni zavedala, da je poskrbela za zgodovinski trenutek: "Takrat se tega še nisem zavedala, saj se je vse hitro odvijalo. Meni ta gol dokazuje, da se je dolgoletno treniranje in odrekanje izplačalo, po zadetku pa sem dobila še več energije in motivacije za treniranje v prihodnje."

Potrditev, da delajo v pravo smer

"Tekma s Krimom je bila naša prva resna preizkušnja v tej zasedbi, zato je bilo prvih nekaj minut malo težjih. Srečanje je odločila boljša fizična pripravljenost naše ekipe," o nedavnem obračunu še pravi mlada Štajerka.

Osemnajstletnica dodaja, da je zmaga v prestolnici okrepila samozavest ekipe: "Ta zmaga je ekipo dala potrditev, da delamo v pravo smer. Zrasla sta tudi motivacija in zagon za naslednje tekme, da bomo samozavestno in pogumno zaigrale proti vsem ekipam v ligi."

Dolgoletna članica kluba še dodaja: "V vsako srečanje gremo, kot da je prvo. Pričakujemo težke tekme, vendar se bomo na vsaki maksimalno potrudile."

Vesela ustanovitve članske ekipe

Nuša je kadetski staž "prerasla" po sezoni 2018/19, v nogometu pa je ostala tudi zatem. Okroglemu usnju je ostala zvesta s pomočjo treningov s kadetsko selekcijo, pred tedni pa se je razveselila novice, da bo tudi ptujski klub ustanovil člansko ekipo.

"Bila sem zelo vesela, saj je to pomnilo, da bom spet lahko zaigrala s soigralkami. S člansko selekcijo se zame in našo celotno ekipo odpira novo poglavje v nogometu. Razveselila sem se tudi tega, da so se v klub vrnile bivše igralko in obenem dobre prijateljice," pravi najstnica iz Markovcev pri Ptujju.

Trener Uroš Šmigoc je po tekmi v Ljubljani dejal, da je ekipa v krstno

člansko sezono zakorakala brez rezultatskega bremena. S kakšnimi željami se je na zelenice vrnila naša sogovornica? "Vse si želimo čimboljših rezultatov, vendar se zavedamo, da vse pride ob svojem času. Moja želja ob vrnitvi je bila, da dam na vsaki tekmi svoj maksimum ter karseda pomagam ekipi, da bi dosegale čim boljše rezultate in uživamo v igranju nogometa," je ob koncu pogovora še dejala starejša od sester Forštnarič.

Neža Forštnarič: "Biti boljše s tekmo v tekmo!"

Prva ligaška preizkušnja na domačem igrišču se ni izšla po željah ptujске ekipe DoxaKey. Štajerke so imele v dvoboju s Primorjem pobudo, ki pa je ob razpoloženi Jani Ličen niso znale pretvoriti v zadetke.

Ajdovke so se veselile druge zaporedne zmage, Ptujčankam pa je ostala tolažba, da so skozi igro pripravile nekaj zrelih priložnosti. Nasprotnice so bile učinkovitejše, Neža Forštnarič pa ob treh poskusih Primork ni imela pravih možnosti.

"Tekma s Primorjem vsekakor ni bila lahka. Delale smo napake, zaradi katerih je prišlo do takšnega končnega rezultata. Z ekipo smo si tekmo pogledale in se pogovorile o napakah, ki jih še moramo popraviti. Vsaka igralka se je maksimalno potrudila in si želela zmage, na koncu žal nismo imele dovolj nogometne sreče," se nedeljskega obračuna spominja dolgoletna vratarka Ptujja.

Na treningih popraviti napake

Vstop v krstno člansko sezono je bil pozitiven. Ptujčanke so tako v ligaškem kot pokalnem tekmovanju premagale ekipo Krima. Sledila sta poraza z Radomljami in Ajdovščina, ki pa si glede na podobo na zelenici vseeno nista bila enaka.

Kakšna je ocena dosedanjih preizkušenj? "Vse te tekme so nekaj novega za nas, saj prvič tekmujemo kot članice. Na dosedanjih srečanjih smo doživele vzpona in padca. Z nadaljnjimi treningi bomo skušale popraviti naše napake in biti boljše s tekmo v tekmo," ocenjuje sedemnajstletnica. Tudi najstnica iz Markovcev spada v skupino igralk, ki prvič igrajo v članski konkurenci.

"V sezono nisem vstopila s prevelikimi cilji, saj sem se zavedala, da smo nova ekipa, sestavljena iz mladih in novih igralk. Sama pa sem si želela čimveč obramb in dobrega sodelovanja s soigralkami," pravi mladinska reprezentantka, ki smo jo povprašali tudi o ciljih v nadaljevanju prvenstva: "Kot ekipa pričakujemo dobro povezano igro in upamo na najboljše rezultate."

Foto: osebni arhiv
Mladi Markovčanki živita za nogomet.

Po dvoboju z Olimpijo v Rusijo

Še lani kadetinja mladi ptujski zasedbi "poveljuje" s kapetanskim trakom na levici. "Veliko mi pomeni, da sem kapetanka članske ekipe. To mi daje potrditev, da delam v pravi smeri, med tekmo pa lahko vodim in spodbujam ekipo, s katero se odlično razumem," pravi najmlajša kapetanka v osmerici ekip SŽNL.

Kot že zapisano, bo dvoboj z Olimpijo zadnji pred reprezentančnim premorom, za Nežo pa pravega premora ne bo. Ob Ani Fluher bo ena od dveh igralk ptujskega kluba v mladinski izbrani vrsti, ki v prihodnjem tednu v Rusiji pričinja kvalifikacije za evropsko prvenstvo.

"Zelo vesela sem bila povabila v mladinsko reprezentanco, saj lahko tako zastopam Slovenijo. To bo moja prva izkušnja, v kateri bom lahko igrala z ostalimi reprezentancami v tujini. Pričakujem, da se bomo z ekipo maksimalno potrudile in odigrale dobre tekme," je pogovor sklenila mlada čuvajka mreže.

Besedilo prispevka je s pridobljenim dovoljenjem povzeto po prispevkih Petra Dominka na spletni strani zenskaliga.si (25. 8. 2021, 9. 9. 2021).

Vabljeni v Nogometno šolo Korant

Foto: SF

V upanju, da bi čim več mladih spodbudili k gibanju, smo 26. avgusta 2021 organizirali srečanje mladih nogometašev, kjer smo jim približje prikazali prve korake v nogometu. Srečanje je potekalo na igrišču v Bukovcih. V novi sezoni je nogometna šola Korant pričela sodelovanje z gospodom Markom Roškarjem, inštruktorjem NZS Slovenije. Slednji nam bo pomagal s strokovnimi nasveti, zato se je tudi z veseljem pridružil srečanju, za kar smo mu hvaležni.

Po končanih aktivnostih je sledila pogostitev za otroke in njihove starše. Vsi, ki se srečanja niste mogli udeležiti, se nam še vedno lahko pridružite v naši nogometni šoli.

Lep športni pozdrav.

Nogometna šola Korant
Sabina Florjanič

Osnovna šola Markovci in Vrtec Markovci se predstavita

OSNOVNA ŠOLA MARKOVCI

MARKOVCI 33D, 2281 MARKOVCI

TEL.: 02 766 00 41

E-POŠTA: INFO@OS-MARKOVCI.NET

SPLETNA STRAN: WWW.OS-MARKOVCI.NET

Ponovno smo zakorakali v šolske klopi in vrtčevske igralnice. Prav vsi smo zares veseli, da se zopet vidimo in z igro ter znanjem oblikujemo naš vsakdan. V šolskem letu 2021/2022 nas znanje v osnovni šoli nabira kar 383 učenk in učencev, v vrtec pa je v 9 oddelkih vključenih 168 otrok.

Tokrat smo se po šoli in vrtcu ter njuni okolici sprehodili s fotoaparatom ter pri delu ujeli vse tiste, ki so vpeti v delovanje našega vzgojno-izobraževalnega zavoda. Obiskali smo administrativne prostore naše šole, kuhinjo, pokukali k čistilkam v šoli in vrtcu ter obiskali hišnika. Vsi ti se nekako vselej skrivajo v ozadju in jih vidimo poredko, a so še kako pomemben člen pri sooblikovanju šolskega dela. **Le kaj bi naša šola brez pridne kuharske ekipe, brez prijaznih čistilk in hišnikov ter brez administracijske ekipe?**

Šolska vrata so se ponovno odprla 1. septembra.

ODDELEK	RAZREDNIK	SORAZREDNIK	ŠT. UČENCEV
1. A	Darja MILOŠIČ	Mateja GABROVEC, Andrejka FORŠTNERIČ	27
1. B	Vesna KOVAČEC	Mateja GABROVEC, Andrejka FORŠTNERIČ	27
2. A	Brigita HORVAT		21
2. B	Jasna CVITANIČ		21
3. A	Tamara LEP		23
3. B	Marjetka KOCUVAN		23
4. A	Primož GALUN		21
4. B	Darja ŠORI		20
5. A	Mihaela BRATUŠA		20
5. B	Jurij CVITANIČ		20
6. A	Olga ZORKO	Sabina ZALOŽNIK	25
6. B	Alenka DOMANJKO ROŽANC	Irena KRIŽANEC	24
7. A	Doroteja KOSTANJEVEC	Slavica LAJH	18
7. B	Vida VAJDA	Drago PRISLAN	19
8. A	Tanja FRANGEŽ KOBAL	Danica MURŠEC	18
8. B	Melita VIDOVIČ	Špela HORVAT	16
9. A	Sonja PAVLENIČ	Zinka VIDOVIČ	18
9. B	Gregor ZMAZEK	Milovan MILUNIČ	20

Na šoli poučujejo še: Aleksandra Čeh, Nataša Lačen, Zlatko Marčič, Anton Žubar, Darko Štrafela, Jasmina Križaj Grušovnik. Šolska svetovalna služba: Zinka Vidovič, pedagoginja. Šolska knjižnica: Milovan Milunič. Zunanji izvajalci dodatne strokovne pomoči: Tina Čeh, Anja Lukman, Irena Varžič, Barbara Vindiš Bratušek, Tamara Zaner.

V prostorih tajništva, računovodstva in knjigovodstva najdemo vedno vesele obraze (junij 2021).

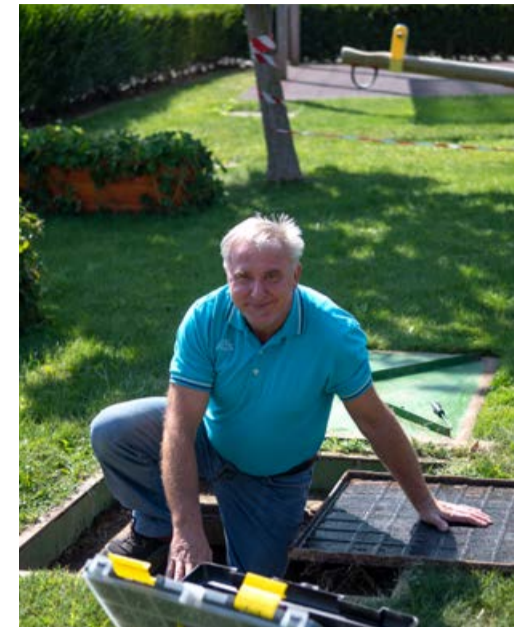
Da nismo lačni, skrbi ekipa šolske in vrtčevske kuhinje.

Foto: Samo Kodrič, ADR, GZ
Kuhinja

V Vrvcu Markovci deluje 9 oddelkov varstva otrok.

Hišnika skrbita, da je varnost v šoli in vrvcu na prvem mestu in da je okolica vzorno urejena.

ODDELEK	DIPL. VZGOJITELJICA	VZG. PREDŠOLSKIH OTROK, POMOČNIK VZG.
KLOBUČKI (1–2 leti)	Sonja AMBROŽ ZELENIK, Blanka ŠPUR	Barbara ŠUMENJAK
PALČKI (1–2 leti)	Erika JANŽEKOVIČ	Tanja ŽNIDARIČ
LUNICE (2–3 leta)	Simona HAMERŠAK	Nina KOLENKO
OBLAČKI (2–3 leta)	Nuša KOLENKO	Mojca ERHATIČ
COFKI (2–4 leta)	Janja PONGRAC	Jasna ŠILAK
ZVEZDICE (3–5 let)	Nataša PIŠEK	Eva MATJAŠIČ
BALONČKI (4–5 let)	Polonca STRELEC ČUŠ	Sanja TEKMEC
SMEŠKI (5–6 let)	Deborah STRELEC	Jožica KLINC
SONČKI (5–6 let)	Helena VOGRINEC	Mihela KUKOVEC

Dodatne strokovne delavke: Laura Korošec, vzg. predšolskih otrok - pomočnik vzg., Anja Ljubec, spremljevalka gibalno oviranega otroka. Skupaj vrtec šteje 21 strokovnih delavk.

ADR

V pisanih garderobnih omaricah učenci shranjujejo svoje stvari.

Šolsko knjižnico vodi knjižničar Milovan Milunič.

Jedilnica je tudi prostor sproščenih pogovorov in srečanj.

Le kaj bi šola in vrtec brez pridnih čistilk? (na fotografiji manjka čistilka Liljana)

Vrteško igrišče nudi tudi senčno zavetje.

SPOMINI NA LETOŠNJE POČITNICE

Poletne počitnice so se pričele 24. junija. Nekaj dni po začetku smo se že odpravili na morje. Tja smo se peljali 10 ur. Ko smo prispeli, smo si prtljago odnesli v apartma, nato pa smo se že šli kopat. Tam smo bili dva tedna. Razgled je bil zelo lep, včasih, ko so se malo dolgočasil, pa smo šli raziskovat okolico. Hodili smo v razne restavracije in povsod je bila hrana zelo dobra. Ko je bil čas, da gremo domov, se je zdelo, kot da smo bili na morju le nekaj dni. Na sredi počitnic sva z bratom šla k najinim starim staršem v Novo Gorico. Jaz sem tam bila en teden, brat pa dva. V času najinega obiska smo šli kolesariti v Italijo in Šempeter ter hoditi v hrib. Po enem tednu sem se z vlakom odpeljala domov. Preostanek počitnic sem se družila s prijatelji in družino. Nisem se veselila začetka šole, vendar je bilo lepo, ko sem spet lahko videla prijatelje v živo.

Ana Vugrinec, 9.a

SPOMINI NA LETOŠNJE POČITNICE

Moje počitnice so se pričele precej pestro. Takoj, ko je odzvonil zadnji zvonec za šolsko leto 2020/2021, sem odvihrala do našega avta, ki me je zapeljal v Spuhljo. Tam me je odložil in že so se začele moje najboljše počitnice.

S prijateljico in njeno družino smo se odpravili na morje za kar deset dni. Predvidevam, da so me doma kar na veliko pogrešali. Na morju sem res uživala. Prvi dan, ko sem prišla domov, sem si vso prtljago razpakirala ter šla pozdravit najbližje. Dan za tem pa smo z družino šli na taborjenje. In to kar v naš vinograd. Bilo je odlično. Ker smo taborili ravno na atijevo in mamino obletnico poroke, smo si privoščili hrano iz kitajske restavracije. Odpravili smo se tudi na pohod. Nekaj dni za tem, sem šla z Žano ter Mio na Ptuj, kjer smo si privoščile ledeno kavo. Ta kava je res prijala, saj je bil noro vroč dan. Domov smo prispele kar pozno zvečer. Po prihodu domov sem pogledala nekaj delov moje najljubše serije in se nato odpravila spat, saj me je naslednji dan čakal dolg dan. Ko se je ta dan prebudil, sem šla gledat karting dirke in ob tem navijala za ljudi, ki jih poznam in so tekmovali. Odrezali so se več kot super. Zvečer sem zopet prišla domov vsa izmučena in utrujena. Naslednjih štirinajst dni sem tudi precej uživala. Bilo je bombastično. Veliko sem se družila s prijatelji in prijateljicami, družino ter najbližjimi. Zadnjega julija pa je znova bil čas za dopust in oddih. Dan pred morjem sem bila še pri zdravniku, zato smo upali, da bo do naslednjega jutra vse okej, saj smo na morje šli kar z motorji. Odpravili pa smo se na otok Pašman. Bilo je zelo lepo. Tudi tam na morju so me drugi dan peljali k zdravniku. A nič za to. Nisem se predala in sem uživala do konca. Tam sem na plaži srečala tudi dve učiteljici. Česar res nisem pričakovala. A ni bilo tako hudo kot se sliši seveda. Tako sem imela vsaj nekaj spomina na šolo. Tam smo bili vse do 6. avgusta. Po tem morju in prihodu domov, se ni dogajalo nič kaj preveč. Začela pa sem se veseliti dneva, ko bom lahko šla na Mladinski glasbeni tabor. Tam pa je resnično bilo izjemno. V sobi sem spala z našo generacijo. Prav vesela sem, da je bilo tako. Ob koncu tabora smo pripravili odličen koncert. Po koncertu pa smo se imeli zabavo, čeprav

z zelo slabimi glasilkami. A to ni bila ovira, da se ne bi imeli lepo. Po šestih dnevih v Markovcih sem prišla domov in si do konca preuredila sobo. Namreč s prijateljico sva prebelili stene. Tudi vso pohištvo sem si sestavila in montirala kar sama. Na koncu je sledila pika na i, in to dekoracija.

Tako, počitnice so se kmalu bližale koncu. Izkoristila sem še zadnje dni, kolikor se je dalo. Tukaj pa so se začele priprave na šolo, in to na zadnji razred na osnovni šoli. Popolnoma drug občutek je biti med najstarejšimi učenci, saj nam je to dalo odgovornost, da smo velik vzor mlajšim.

Larisa Mlinarič 9. b

OD IZSTOPA IZ AVTOBUSA DO VSTOPA V 6.a

Počitnice so se začele, ko smo v petem razredu izstopili iz avtobusa, s katerim smo bili v šoli v naravi v Kobaridu.

Nekaj dni za tem smo šli na morje, na polotok Čiovo na Hrvaškem. Po poti smo se ustavili na obisku pri bratranču in sestrični v Bibinjah. Tam smo imeli kosilo in se kopali. Mi smo bili na morju v kampu Rožac. Tam je zelo čista voda. Med potapljanjem sem videla tri rdeče morske zvezde, morske klobase in ježe ter ribe.

Par dni po morju smo šli na pot med krošnjami, na Rogli. Pridružila sta se nam tudi sestrična in bratranec. Jaz in bratranec Luka sva se spustila po toboganu, ki je potekal od vrha stolpa. Po končani poti smo šli jest v gostilno, zatem pa še v Minizooland, tam smo videli veliko živali.

Še isti teden sem šla z botrco v akvarij terarij, videli smo veliko rib in kač. Sprehodili smo se tudi po Mariborskem parku, kjer smo videli dve veverici.

Med počitnicami sem dobila tudi dve siamski mački Kitty in Lucy. Zdaj sta stari 4 mesece.

Na izletu sem bila tudi na črnem jezeru z babico, dedkom, sestrično Ano in bratrančem Lukom.

Bila sem tudi na turistični kmetiji Goričan. Tam sem bila z učiteljico Olgo in sošolko Nušo. Za namene projekta Domače mleko nekoč in danes smo posneli intervju.

Zadnjo soboto počitnic smo šli na Kope. Nabirali smo borovnice. Od Kope smo šli do Črne vrha in od tam do Ribniške koče.

Nina Selič 6.A

POLETNE POČITNICE

Za domačo nalogo smo dobili spis, da opišemo dogodke z počitnic. Le kaj se mi je vse dogajalo? Razen tega, da sem z družino šel na kratek izlet po Jeruzalemski vinski cesti, kjer sem opazoval naravne lepote in obiskal Taverno, smo se na začetku julija odpravili na dvodnevni izlet. Raziskovali smo slovensko obalo in se nastanili v hotelu Barbara v Fiesi. Povzpeli smo se tudi na piranski zvonik in obiskali Tartinijev trg, nato pa smo se podali proti domu. Istega meseca smo obiskali tudi najboljšo kitajsko restavracijo v Sloveniji. Konec meseca avgusta smo preizkusili jedi iz japonske kuhinje, saj smo tudi obiskali japonsko restavracijo Miyabi v Mariboru. To je bilo le nekaj utrinkov iz mojih počitnic. Da pa so bile počitnice res lepe, pa so poskrbeli animatorji glasbenega tabora v Markovcih, ki sem se ga letos prvič udeležil. Potekal

je od torka do nedelje. Seveda, ker so letos bile posebne počitnice, je bilo vse po pogoju PCT, kar pomeni, da smo se morali pred udeležbo testirati. Zame je bilo to nekaj novega, saj se mi pred tem še ni bilo treba. Tam smo peli, igrali glasbilo, igrali razne igre ... Vsak večer smo imeli spovednico, kjer so nam zastavili vprašanja, na katera smo potem odgovarjali. K maši smo hodili vsak dan. V soboto zvečer smo imeli koncert po koncertu pa disko do dveh zjutraj. Ker jaz nimam rad fešt, sem šel brat knjigo Harry Potter Feniksov red. V nedeljo zjutraj so se pripeljali po nas starši. Ata me je potem s celo družino peljal na kosilo v motel Majolka, kjer je delala mama in je že nestrpno pričakovala mojo vrnitev.

Denis Raušl, 6.a

MOJA PRIČAKOVANJA V TEM ŠOLSLEM LETU

Šola se je začela pred petimi dnevi, zato sem si postavil naslednja pričakovanja v tem šolskem letu.

Začel bom pri ocenah. Ocene bi rad imel odlične, saj je to zame zelo velik uspeh v šoli in zaradi tega, da mi bo v naslednjih razredih lažje potekalo ocenjevanje pri drugih učiteljih. Učitelji na šoli so v redu in mislim, da mi bo to pričakovanje uspelo. Drugo pričakovanje je šport. Pri športu nimam tako velikih skrbi, ampak vseeno nočem pokvariti svojega športnega uspeha. Poleg tega pa bi še rad izboljšal svoj športno vzgojni karton. Tretje pričakovanje je, da bi se v sedmem razredu počutil dobro in da bi moji sošolci imeli takšne ocene, ki so si jih sami zaželeli na začetku šolskega leta. Četrto pričakovanje pa je, da bi se s svojimi sošolci čim dlje videli ter da se komu ne bi ponesrečilo pri ocenah. Peto pričakovanje pa so izleti. Kot vsi vemo, je zdaj med nami stalnica korona virus in zaradi tega je življenje vse bolj težko. Zato res prisrčno upam, da bomo lahko odšli na smučanje, ker lani nismo mogli iti zaradi korone. Smučanje imam zelo rad, zato se ga tudi zelo veselim. Šesto pričakovanje pa je moj rojstni dan. Lani svojega rojstnega dneva nisem mogel praznovati s sošolci zaradi korone. Zato upam, da ga bom letos lahko praznoval s prijatelji in da bomo lahko uživali.

To je bilo nekaj mojih pričakovanj, ki sem si jih zastavil za letošnje šolsko leto in nasploh v mojem življenju.

Šan Kelc, 7. r

MOJE POLETNE POČITNICE

Moje počitnice so se tudi letos kot ponavadi, začele 25. 6. 2021, ko smo prišli iz šole v naravi.

Že prvi dan počitnic smo se odpravili na morje - na otok Pag.

Tam sva s sestrico ostale cel mesec, nekaj časa z babico in dedijem, nekaj časa pa z mamico in atijem.

Dnevi na morju so potekali približno tako: kopanje, kolesarjenje, lenarjenje, branje knjig, igranje s prijatelji. Na morju sem se imela res super.

Po prihodu domov smo z družino naredili načrt za vikend izlet. Izbrali smo Lipico in Postojno. Obe s sestrico sva nori na konje in Lipica je bila res super izbira. Tam smo videli prelepe lipicance, ogledali pa smo

si tudi trening jahanja. Nato smo šli še v Postojno. Prespali smo v hotelu. Po super zajtrku je sledil obisk Postojnske jame. Zunanaj je bilo pekleno vroče, 35°C v jami pa osvežujočih 10°C. Mene je bilo na začetku jame zelo strah, a je bil strah čisto nepotreben, saj je bilo zelo lepo. Na vhodu smo se vkrcali na vlakec, ki nas je odpeljal proti središču jame. Tam smo se izkrcali in pot nadaljevali peš. Videli smo različne kapnike in človeške ribice. Po osvežitvi v jami smo se odpeljali še do Predjamskega gradu. Tam je nekoč živel vitez Erazem Predjamski. Grad je res lepo ohranjen.

Čeprav je bil izlet kratek, mi je bil zelo všeč. Te počitnice so bile super, a kot vedno prekratke. Že komaj čakam naslednje.

Sara Ljubec, 6.a

MOJE POČITNICE

Jaz in moja družina smo se na morje odpravili 13. avgusta, na lep petkov popoldan, voznja na morje je bila dolga ter naporena, ampak ko smo prišli na cilj, je bilo to vse pozabljeno. Ko sem zagledal morje, je bilo zame, kot bi se na novo napolnil z energijo, kljub temu da sem bil zelo utrujen od vožnje. Na morju smo bili deset dni in na našo srečo je bilo vseh deset dni zelo vročih in voda je bila kot nalašč za otroke. Plaža je bila peščena, v vodi je bil pesek, voda je bila zelo plitva. Z mlajšo sestrico sva se ves dan kopala in potapljala ter iskala školjke, katerih sva našla zelo veliko. Po celodnevem kopanju naju je mami vsak večer čakala z dobro večerjo. Kdaj pa kdaj smo šli tudi jest v kakšno restavracijo ali pa celo v manjši lunapark, ki je bil malo vstran od našega kampa. Teh deset dni je minilo kot strela, imel sem se zelo lepo in užival sem, kolikor se je le dalo. Spoznal sem tudi dva nova prijatelja, s katerima smo se tudi veliko družili. Ko je prišel čas za odhod, sem vedel, da je tik pred vrati že šola in ko sem prišel domov, sem si vse pripravil ter napolnil nove baterije za nove dogodivščine ter zadane cilje v tem šolskem letu.

Timotej Vrtačnik, 7. r

MOJE POČITNICE

Vsi smo že komaj čakali, da se začnejo počitnice.

Med počitnicami sem z družino odšla v adrenalinski park Maribor in se zabavala. Večkrat smo zvečer odšli na sprehod ali se peljali s kolesi k babici in dedku. Med počitnicami sem lahko tudi dlje spala, kar mi je bilo všeč. Veliko sem se igrala z brati in sestro. Enkrat sem spekla palačinke. Za en teden smo odšli na morje na otok Rab na Hrvaškem. Zelo je bilo lepo. Za en dan pa smo tudi odšli v Ptujске toplice.

Čez nekaj časa smo odšli nakupovat stvari za šolo in kupila sem lepe zvezke in pisala. V avgustu sem odšla na glasbeni tabor v Markovce in imeli smo se zelo super. Po taboru smo dobili še delovne zvezke. Enkrat je moja prijateljica prespala pri meni in imeli sva se zelo dobro. Prespala sem tudi pri sestrični in bratranču. S prijatelji smo zgradili tudi hiško na drevesu.

Kmalu so počitnice šle h koncu in smo bili žalostni, ampak smo na skrivaj že malo pogrešali šolo in prijatelje pa tudi učitelje malo.

Neža Hrga, 7. r

NAGRADNA KRIŽANKA

Spoštovani bralci,

pred vami je nova nagradna križanka. Verjamemo, da ste rešili tudi počitniško križanko, objavljeno v julijski številki časopisa in si tako še razširili znanje in obzorja. Geslo je bilo **CERKEV SVETEGA MARKA V MARKOVCIH**.

Vabimo vas k reševanju SEPTEMBRSE KRIŽANKE. Simbolične nagrade bo prvim trem izžrebancem podarilo podjetje **Mizarstvo Ljubec iz Borovcev**.

Rešitve nagradne križanke pošljite na elektronski naslov markovski.list@gmail.com. Nagrajence bomo obvestili po elektronski pošti. Veliko uspeha pri reševanju!

										Avtor: ALEŠ MILOŠIČ	NAŠA NAJBOLJ VZHODNA VAS	IZSTRELEK IZ PUŠKE	ODMEV V GORAH	KONEC POLOTOKA	OSEBNI ZAIMEK (ONA IN ...)	ZDRAVNIK, KI OPERIRA	SRBSKO MOŠKO IME	NAŠA NAJBOLJ ZAHODNA VAS
										SMERNA LUČ NA VOZILU (ŽMIGAVEC)								
										NAPRAVA ZA TEHTANJE								
										IME PEVCA PESTNERJA				SIMBOL ZA DUŠIK	STIK DVEH PLOSKEV KRATKA ŠALJ. IGRA			
										NASPROTNO OD NI			NEKDANJA NEMŠKA TOVARNA VOZIL				16. ČRKA EU GOSP. ZDRUŽENJE	
										NOGOMETNI KLUB			OZNAKA GRČIJE	PALUBA NA LADJI POPUST PRI NAKUPU				
										SIMBOL ZA OGLJIK		GREGOR GORAZD MLINARIČ						
										ZASTAR. IGRALEC						RIMSKO 101 OLIMPIJSKE IGRE		
										LIST IZ MARKOVCEV	RIMSKO 1000 NASILNA KRAJA		SIMBOL ZA BOR MOŠKO IME		OSEBNI DOHODEK 15. ČRKA			MNOŽINA OD GOSPA
										OZNAKA ZA POLMER		DANIEL ITA.TOVARNA KOLES					GRAM PRIPRAVA ZA PROJEKCIJO	
DEJAVNOST OBRTRNIKA					MESTO V NEMČIJI	POSTOJNA SNOV ZA BELJENJE												
LIST IZ MARKOVCEV	↓	TROPSKA PAPIGA	... OŠ MARKOVCI JE IVAN ŠTRAFELA	RUDAR V ZASAVSKEM NAREČJU	SIMBOL ZA KISIK	NASILEN VSTOP TATU V PROSTOR	MANJŠA CEV	IGRALKA KRAJNC BAGOLA	IGRALKA ZEMLJIČ	4. PLANET OD SONCA VRSTA ŽITA								
NAŠA OBČINA									LIST IZ MARKOVCEV	NEKD. POP SKUPINA PODZEMNA ŽELEZNICA								
AZIJSKA DRŽAVA (TEHERAN)					ŽIVAL V NAŠEM GRBU POLMER				RAČUNSKA OPERACIJA BIBLIJSKI OČAK									
OSEBA, KI JE ZAVAROVANA									LIST IZ MARKOVCEV	AMERIŠKI PEVEC HRVAŠKI OTOK				SOVJETSKI VOJNI HEROJ (VASILIJ)				
POSPEŠEK		SIMBOL ZA NEPTUNI AVSTRIJSKA DEŽELA			MARKO KUNČNIK KEMIJA		OKR. ONE TREE HILL STAROSELCI NOVE ZELAN.		REPUBLIKA SLOVENIJA MESTO V ČRNI GORI			KMETIJSKA ZADRUGA UTAH						
RUSKA TISKOVNA AGENCIJA				SIMBOL ZA KALIJ NEZNANEC		CELINA POKOPAL.V LJUBLJANI					VRTNA LOPA OPERNA ARIJA							
SITEN ČLOVEK						1. ČRKA			SIMBOL ZA KISIK SLED REZILA	OBSTANEK, PREŽIVETJE SPODNJI DEL POSODE								
HITER GIB TREPALNIC					AMPER ZAČETEK ABECEDE		ORANJE ANG. NK (NOG. KLUB)		DAVORIN TOPOLOVEC DECIBEL		SIMBOL ZA FOSFOR IGRALKA DEREK		ROBERTO CARLOS VRSTA AVTA LEXUS					
SKOPLJENI SAMEC GOVEDA				IZUMITELJ DINAMITA SIMBOL ZA URAN										6. ČRKA				
↙																		

MALI SLOVARČEK

MOERS – MESTO V NEMČIJI, **ZAJCEV** - VASILIJ GRIGORJEVIČ SOVJETSKI VOJNI HEROJ (OSTROSTRELEC), **MAORI** – STAROSELCI NA NOVI ZELANDIJI, **BIANCHI** – ITALIJANSKA TOVARNA KOLES (1885), **ROE** - AMERIŠKI PEVEC, KANTAVTOR TOMMY (AVTOR PESMI SHEILA)

ZA VARNOST NAŠIH OTROK

Letošnje leto je AMZ Slovenije pripravila projekt »ŠOLSKE POTI NAJ BODO VARNE VSEH 365 DNI«.

V sklopu varovanja otrok smo člani AMD Občine Markovci sodelovali na treh točkah varne poti v novo šolsko leto. Štiri dni pred začetkom novega šolskega leta sta nas v občini Markovci in v društvu AMD obiskala maskoti Anja in Marko. Pred občinsko stavbo in na drugih prehodih za pešce sta zakorakala čez prehod s sloganom Pazite, otroci na cesti! že v soboto, 4 dni pred novim šolskim letom. Skupaj z njima so čez prehod zakorakali tudi otroci v spremstvu Anje in Marka.

Dogodek in nadzor varnega prečkanja cestišča na prehodu za pešce otrok in

obeh maskot sta budno spremljala policista iz PU Ptuj, gospod župan Milan Gabrovec, člani Sveta za preventivo v Občini Markovci in člani AMD Markovci.

AMD Markovci smo v tem šolskem letu nabavili opozorilni maskoti na dveh lokacijah, kjer je največja pretočnost otrok, zraven trioplanov »Otroci na cesti«.

Člani AMD Markovci vsako leto in tudi letos ob začetku šolskega leta zjutraj ob prihodu avtobusov in otrok varujemo in skrbimo za varno pot v šolo. Skupaj z našim okoliškim policistom g. Marjanom Vrbnjakom bomo tudi to šolsko leto skrbeli za varno pot otrok v šolo.

Ivan Golob

Foto: MZ

PRVIČ V ŠOLI

V sredo, 1. 9. 2021, so najmlajši učenci iz občine Markovci prvič prestopili šolski prag – postali so prvošolci. Letos je v šolske klopi prvič sedlo kar 54 prvošolčkov. Tako številčne generacije na naši šoli ne pomnimo že vrsto let nazaj.

Sprejem novih učencev smo zaradi trenutnih razmer organizirali v dveh skupinah. Učenci so se skupaj s starši zbrali v šolski jedilnici, kjer sta jih nagovorila gospod ravnatelj Ivan Štrafela in gospod župan Milan Gabrovec ter jim zaželela uspešen začetek šolske poti. Nato je starše in učence pozdravil gospod policist, ki jih je med drugim opozoril na redno nošenje rumene rutice. Z rumeno rutico bodo kot najmlajši udeleženci v prometu opozarjali voznike na previdnost. Tudi razredničarki prvih razredov sva učencem in staršem zaželeli prijeten začetek novega šolskega leta ter jim ob vstopu v šolo podali nekaj koristnih nasvetov in informacij o delu v prvem razredu. Nato smo učiteljice odpeljale učence v matične učilnice, starši pa so prisluhnili še koristnim napotkom šolske pedagoginje. V razredu je učence čakalo prijetno presenečenje s slastno torto »POZDRAVLJENI, PRVOŠOLCI«. Skupaj smo pripravili čudežni napoj za

Foto: BŠ
Prvi B z učiteljicami Vesno Kovačec, Andrejko Forštnerič in Matejo Gabrovec.

Foto: BŠ
Prvi A razred z učiteljicami Darjo Milošič, Andrejko Forštnerič in Matejo Gabrovec.

pogum, za veselje in dobro voljo. V žepke smo pospravili čarobni prah, ki bo našim prvošolčkom pomagal pri premagovanju strahu skozi celo šolsko leto.

Starši in učenci so se poslovili z nasmehom ter polni pričakovanj, kaj jim bo prineslo prvo šolsko leto.

Vsi na šoli se bomo potrudili, da bomo ustvarili varno in spodbudno učno okolje. Želimo si, da bi učenci z veliko vnemo sprejemali nova znanja, pridobivali izkušnje in spletali prijateljstva. Kljub malce drugačnim časom verjamemo, da bomo s skupnimi močmi in podporo staršev tudi to šolsko leto izpeljali brez večjih zapletov.

Učiteljice prvih razredov